ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΣΕ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ, ΤΙΣ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΕΣ ΑΠΕΡΓΙΕΣ ΠΕΙΝΑΣ ΣΤΙΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΙΜΩΡΗΤΙΚΑ ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ

Σ' Ελλάδα, Ιταλία, παντού
ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ
ΟΛΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ
ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ
ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ

Με αφορμή την ενημέρωση-συζήτηση που πραγματοποιήθηκε
στην Κατάληψη Φιλολάου 99 στις 13 Ιουλίου 2019

Ζήτω οι εξεγερμένοι!

Ιταλία, δέκα χρόνια μετά την έλευση του 2Ιου αιώνα.
Μέσα σε ένα ντελίριο ασφάλειας και τρόμου που επικρατεί με κάμερες, αστυνομία και στρατό παντού, καλλιεργείται, εξαπλώνεται και οπλίζεται και πάλι το ρατσιστικό και φασιστικό μίσος. Την ίδια στιγμή που ο εμετικός "κύριος με τη μπουλντόζα"* (Μ.Σαλβίνι) κατακτά το Υπ. Εσωτερικών (μαζί με το Υπ. Προστασίας του Πολίτη) με τη συνενοχή του πενταστεράτου πρωθυπουργού, οι φασίστες της Casapound και της Forza Nuova καθώς και άλλες φασιστικές ομάδες πολλαπλασιάζουν την παρουσία τους ανοίγοντας νέα γραφεία, βιβλιοθήκες και οργανώνοντας συναντήσεις και πογκρόμ ενάντια στους αδύναμους. Την ώρα που οι φασιστικές επιθέσεις γίνονται όλο και συχνότερες και μετράνε όλο και περισσότερο, το μίσος που ξερνάνε έχει ανοίξει πυρ, όπως συνέβη στη Ματσεράτα, στη Φλωρεντία, στο Ροζάρνο, στη Νάπολη και στο Μιλάνο.

Φλωρεντία, δέκα χρόνια μετά την έλευση του 2Ιου αιώνα.
Όπως σε κάθε άλλη πόλη, η αστυνομία τσακίζει κάθε προσπάθεια αυτοοργάνωσης και αγώνα με εκκενώσεις καταλήψεων και επιθέσεις σε πορείες, συγκεντρώσεις και μικροφωνικές χρησιμοποιώντας το ξύλο,τις συλλήψεις και τις διώξεις. Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: στο ιστορικό κέντρο πρέπει να υπάρχουν μόνο πλούσιοι, τουρίστες και δυνάμεις ασφαλείας. Όποιος δεν βοηθάει στην κυκλοφορία του χρήματος, του κέρδους και της κατανάλωσης απλά πρέπει να εξαφανιστεί από την πόλη. Το ίδιο ισχύει και για όποιον διαδηλώνει. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ταγεγονότα του Φλεβάρη του 20Ι6 όταν κάποιοι σύντροφοι μεταφέρθηκαν στην ΑστυνομικήΔιεύθυνση και διώχθηκαν δικαστικά, μόνο και μόνο για μια μικροφωνική που έκαναν ενάντια στονμιλιταρισμό στην πλατεία Sant' Ambrogio.
Το ίδιο αποδείχτηκε και τον Απρίλη του 20Ι6 στην περιοχή Dalla Chiesa, όταν κάποιοι σύντροφοιαρνήθηκαν να δώσουν τις ταυτοτητές τους σε έναν αστυνομικό έλεγχο και αυτό το γεγονός προξένησε ένα

RIS στην Parma [24 Οκτωβρίου 2005 - ανάληψη ευθύνης από FAI/ Cooperativa Artigiana Fuoco e Affini(occasionalmente spettacolare)],το δέμα-βόμβα που στάλθηκε στον Sergio Cofferati [2 Νοεμβρίου 2005 ανάλυψη ευθύνης από FAI/ / Cooperativa Artigiana Fuoco e Affini (occasionalmente spettacolare)], τους εκρηκτικούς μηχανισμούς στη σχολή των καραμπινιέρι στο Fossano [2 Ιουνίου 2006 ανάληψη ευθύνης από FAI/RAT (Rivolta Anonima e Tremenda)], τα δέματα βόμβα που στάλθηκαν στο Torino τον Ιούλιο του 2006 στην εταιρεία Coema Edilità (εταιρεία υπεύθυνη για την ανακατασκευή του Κέντρου Κράτησης Μεταναστών), στον δήμαρχο Sergio Chiamparino και στον διευθυντή της εφημερίδας Torino Cronaca [ανάληψη ευθύνης από FAI/RAT (Rivolta Anonima e Tremenda)], τους εκρηκτικούς μηχανισμούς στη γειτονιά του Τορίνο Crocetta [7 Μαρτίου 2007 ανάληψη ευθύνης από FAI/ RAT], καθώς και άλλες ενέργειες όπως ο τραυματισμός του διευθυντή της Ansaldo Nucleare R. Adinolfi [7 Μαίου 2012], για τον οποίο οι δύο αναρχικοί σύντροφοι Alfredo και Nicola έχουν ήδη καταδικαστεί και έχουν αναλάβει δημόσια την ευθύνη. Οι κατηγορίες βασίζονται στο σύνηθες άρθρο 270bis περί σύστασης ομάδα,μαζί με τα άρθρα 280bis και 285.Οκτώβριος 2016. οι Alfredo Cospito και Anna Beniamino ξεκινούν απεργία πείνας ενάντια στην απομόνωση και τους περιορισμούς που τους έχουν επιβληθεί στην επικοινωνία του με τους υπόλοιπους φυλακισμένους. Σταματούν την απεργία πείνας όταν καταφέρνουν να κερδίσουν την μερική αναστολή της απαγόρευσης συνάντησης με τους υπόλοιπους. Στις 7/2/2017 αποφυλακίζεται ο αναρχικός Danielle Cortelli ενώ απαλλάσεται και από τις κατηγορίες.Μάης 2017. Κλείνει ο κύκλος ερευνών που αφορούσαν την επιχείρηση Scripta Manent και αναμένεται η προκαταρκτική ακρόαση όπου ο δικαστής θα αποφασίσει αν θα προβεί σε δίκη για τους υπόπτους αναρχικούς.

Πράξη 2η: Ιούνης 2017. Η εισαγγελία του Τορίνο και ο εισαγγελέας Roberto Maria Sparagna σε συνεργασία με την αντιτρομοκρατική αστυνομία (DIGOS) ανακοινώνουν ότι έκλεισε ο κύκλος της έρευνας για τα εγκλήματα 270bis (ανατρεπτική ενότητα) και 414 (εγκληματική παράκληση) για 7 αναρχικούς, 4 είναι συντάκτες του Croce Nera Anarchica [Αναρχικός Μαύρος Σταυρός] και 2 από το RadioAzione και το Anarhija.info.

Για τους 2 από αυτούς προστέθηκε επίσης το άρθρο 280 (επίθεση με σκοπό τρομοκρατίας), σχετικά με επίθεση, με εκρηκτικά, που υπογράφηκε από την FAI / FRI κατά του δικαστηρίου της Civitavecchia. Η ειδοποίηση δεν συνδυάστηκε με έρευνα και οι συμμετέχοντες δεν συνελήφθησαν. Οι κατηγορίες είναι για όλους: 270bis (ανατρεπτική οργάνωση με τους σκοπό την τρομοκρατία) σε συνδυασμό με τους αναρχικούς που συμπεριλαμβάνονται στο πρώτο μέρος της επιχείρησης Scripta Manent για τα ίδια πράγματα και το 414 του ποινικού κώδικα (εγκληματική παράκληση, πάντα με σκοπό την τρομοκρατία), τον παράνομο Τύπο, τις μεταφράσεις κειμένων, την προετοιμασία, την υποκίνηση, την υπεράσπιση εγκληματικών πράξεων, τη επινόηση και τη διάδοση μέσω των ιστότοπων και περιοδικών αντιληροφόρησης «εξέγερσης-ένοπλου αγώνα», συγκέντρωση χρημάτων για την υποστήριξη των φυλακισμένων συντρόφων. Επιπλέον, δύο από τους διωκόμενους κατηγορούνται βάσει του άρθρου 280 (επίθεση με σκοπό τρομοκρατίας) για την επίθεση εναντίον του δικαστηρίου της Civitavecchia στις 12/1/2016 που υπογράφηκε από τον πυρήνα "Pyrotechnical committee for an extraordinary year F.A.I.-F.R.I..". Ο εισαγγελέας Sparagna ζητά να συγχωνευθούν οι δύο κύκλοι διώξεων. Μετά την 1η ακρόαση στην δίκη που ξεκίνησε στις 26/6, αποφασίζεται να διεξαχθούν ξεχωριστές δίκες. 24 Απριλίου 2019. Το δικαστήριο του Τορίνο αποφάσισε σε πρώτο βαθμό για την υπόθεση"Scripta Manent". Ο Alfredo καταδικάστηκε σε 20 χρόνια υπεύθυνος για κατοχή και μεταφορά εκρηκτικών για την υπόθεση της βόμβας στο Parco Ducale κοντά στο τμήμα RIS (παράρτημα επιστημονικών ερευνών) των Καραμπινιέρι της Parma RIS στις 24 October 2005. (αθωώθηκε από την κατηγορία της επίθεσης γιατί ο εκρηκτικός μηχανισμός ήταν απενεργοποιημένος), του φακέλου με εκρηκτικό που στάλθηκε στο δήμαρχο της Bologna Cofferati στις 2 Νοεμβρίου 2005 (καταδικάστηκε για την έκρηξη συν την μεταφορά και κατοχή εκρηκτικού υλικού), για επιθέσεις με διάφορους εκρηκτικούς μηχανισμούς στη Σχολή των Carabinieri του Fossano στις 2 Ιουνίου 2006, και στη συνοικία της Crocetta στο Τορίνο στις 7 Μαρτίου 2007 (η κατηγορία του μακελειού επιβαρυμένη από το γεγονός ότι ο στόχος ήταν η αστυνομία και απαλλάχτηκε από την επιβαρυντικό πολιτικού κινήτρου),

για την αποστολή εκρηκτικών δεμάτων στον τότε δήμαρχο του Τορίνο (Chiamparino), στον εκδότη της εφημερίδας "Torino Cronaca" (Giuseppe Fossati) και στην εταιρεία COEMA Edilità (εταιρεία που ανέλαβε την ανακατασκευή του κέντρου κράτησης και απέλασης μεταναστών (CIE), τον Ιούλιο του 2006. Επίσης καταδεικνύεται σαν προωθητής της FAI, που αναγνωρίζεται ως "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία".

Το επιβαρυντικό στοιχείο των διεθνών διασυνδέσεων έπεσε.Η Anna καταδικάστηκε σε 17 χρόνια για τις βόμβες στην Crocetta και στο Fossano (2006 και 2007) και για τα εκρηκτικά δέματα του Ιουλίου 2006 (τα ίδια για τα οποία καταδικάστηκε και ο Alfredo), καθώς και για "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία" ως προωθήτρια της FAI. Ο Nicola καταδικάστηκε σε 9 χρόνια για "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία". Οι Marco και Sandro καταδικάστηκαν σε 5 χρόνια για συμμετοχή σε για "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία".Όλοι οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι αθωώθηκαν (για όλους τους 23 συντρόφους η κύρια κατηγορία ήταν η "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία και την ανατροπή του δημοκρατικού πολιτεύματος" και μόνο για κάποιους συντρόφους ήταν και η παρακίνηση σε εγκληματικές και τρομοκρατικές ενέργειες. Όλοι οι καταδικασμένοι παραμένουν στη φυλακή εκτός από τον Danilo που αποφυλακίστηκε και την Valentina που είναι σε κατ οίκον κράτηση από τον Δεκέμβριο του 2017. Για αλληλογραφία, οι διευθύνσεις των κρατουμένων είναι:

Cospito Alfredo
Casa Circondariale
via Arginone 327
44122 Ferrara

Bisesti Marco
Casa Circondariale
Strada Statale per casale, 50/A
15121 Alessandria (AL)

Gai Nicola
Casa Circondariale
via Arginone 327
44122 Ferrara

Mercogliano Alessandro
Casa Circondariale
via Arginone 327
44122 Ferrara

Anna Beniamino
Via Amiternina 3
Località Costarelle di Preturo
67100 - L'Aquila

Επιχείρηση "Πάνικο", Φλωρεντία

Η επιχείρηση εκτυλίσσεται σε δύο πράξεις:

Πράξη Ιη: 31 Γενάρη 2017. Εκκενώνεται η κατάληψη Πάνικο (που βρέθηκε άδεια) και εφαρμόζονται περιοριστικά μέτρα σε βάρος 11 συντρόφων. Οι 3 σύντροφοι βρέθηκαν υπό κατ οίκον κράτηση με την κατηγορία για τις δύο συντρόφισσες ότι είναι "αρχηγοί" της εγκληματικής οργάνωσης (associazione a delinquere) και άλλοι 8 σύντροφοι με διάφορα άλλα περιοριστικά μέτρα όπως υποχρεωτική διαμονή, υπογραφές καθημερινά και υποχρεωτική επιστροφή στο σπίτι συγκεκριμένη ώρα το βράδυ.
Σε αυτή την πρώτη φάση τα γεγονότα που συμπεριλαμβάνονται στην επιχείρηση είναι τα εξής:
-16 Ιανουαρίου 2016: επίθεση κατά την διάρκεια της ημέρας στη φασιστική βιβλιοθήκη της Καζαπάουντ, κατά την οποία μια ομάδα αγνώστων εισέβαλλε μέσα στη βιβλιοθήκη την ώρα που εκείνη ήταν ανοικτή με παλούκια και τούβλα. Οι δύο φασίστες που ήταν μέσα κατάφεραν να κλειστούν σε ένα δωματιάκι και κάλεσαν τους μπάτσους. Πριν αποχωρήσει η ομάδα ατόμων έριξε ένα δυναμιτάκι το οποίο δεν εξερράγει.
-3 Φεβρουαρίου 2016: Νυχτερινή έκρηξη μπροστά στην ίδια βιβλιοθήκη που προκάλεσε ζημιά στο στόρι και σε κάποια αυτοκίνητα παρκαρισμένα εκεί μπροστά.
-4 Φεβρουαρίου 2016: Μικροφωνική ενάντια στον μιλιταρισμό και μοίρασμα εντύπων στην αγορά στο κέντρο της πόλης, σε ένα σημείο που πληττόταν από την επιχείρηση "ασφαλείς δρόμοι" (στη συνέχεια περισσότερες πληροφορίες). Οι ασφαλίτες προσπάθησαν με τη βία να διαλύσουν τη μικροφωνική, οι σύντροφοι αρνούνται να ταυτοποιηθούν και οι δύο από τους συντρόφους προσαγάγονται με τη βία στο αστυνομικό τμήμα όπου και κατατίθεται μήνυση εναντίον τους. Η καινοτομία σε σχέση με αυτές τις μηνύσεις είναι η ταυτοποίηση και όλων των υπόλοιπων ατόμων που βρίσκονταν στη μικροφωνική μέσω καταγραφής από κάμερες.
-21 Απριλίου 2016: Μετά από ένα λάιβ σε ένα στέκι στο Μελογκράνο, οι

μπάτσοι ζητάνε τα στοιχεία κάποιων ατόμων έξω από το στέκι. Αυτοί αρνούνται και ξεκινάει ένας καβγάς μετά από τον οποίο 3 σύντροφοι προσαγάγονται και μεταφέρονται αρχικά στη φυλακή της Φλωρεντίας καιστη συνέχεια τους αποδίδεται ποινή κατ οίκον κράτησης(ο καθένας στο σπίτι των γονιών του) καθώς και άλλα περιοριστικά μέτρα. Στην επιχείρηση Πάνικο συμπεριλαμβάνονται και όλα τα υπόλοιπα άτομα που ταυτοποιήθηκαν με βάση το βίντεο σύμφωνα με τους μπάτσους.

-25 Απριλίου 20I6 Συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης για τους συλληφθέντες των γεγονότων έξω από το στέκι Μελογκράνο. Κατά τη διάρκεια της πορείας γραφτήκανε συνθήματα σε έναν κεντρικό δρόμο και οι κάτοικοι λένε ότι απειλήθηκαν από τους διαδηλωτές γιατί αντιτάχθηκαν στην αναγραφή συνθημάτων σαν βανδαλισμό.

Τον Μάρτιο του 20I7, λόγω κάποιων συνθημάτων αλληλεγγύης γραμμένων σε τοίχους υπήρξε μια επιβάρυνση των περιοριστικών μέτρων και οι δύο συντρόφισσες που είχαν υποχρέωση καθημερινών υπογραφών βρέθηκαν υπό κατ οίκον κράτηση ενώ ένα ακόμα άτομα βρέθηκε με περιοριστικά μέτρα υπογραφών καθημερινά. Με την πάροδο του χρόνου και μέχρι τον Ιούνιο άλλαξαν λίγο τα περιοριστικά μέτρα (μετά από 3 και 4 μήνες οι συντρόφισσες βγήκαν από την κατ οίκον κράτηση) και όλοι είχαν υποχρέωση υπογραφών μερικές φορές την εβδομάδα καθώς και την απαγόρευση διαμονής στη συνοικία Galuzzo (συνοικία όπου βρίσκεται η κατάληψη Riottosa).

Πράξη 2η: 3 Αυγούστου 20I7. Εκκενώνεται η κατάληψης Riottosa και γίνεται εισβολή σε σπίτια και καταλήψεις σε Φλωρεντία, Ρώμη και Λέτσε. Συλλαμβάνονται 8 σύντροφοι.

-Οι 3 για τα γεγονότα της 2I Απριλίου του 'I6, δηλαδή όταν μετά τον καβγά έξω από το στέκι Melograno την ίδια νύχτα πετάχτηκαν κάποια μπουκάλια στο τοπικό αστυνομικό τμήμα των καραμπινιέρι.

-Οι 5 για τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς του 20I7, κατά την οποία ο πυροτεχνουργός της αστυνομίας έχασε ένα μάτι και ένα χέρι προσπαθώντας να απενεργοποιήσει τον ωρολογιακό μηχανισμό που τοποθετήθηκε μπροστά στη νέα βιβλιοθήκη των φασιστών.

Και στις δύο περιπτώσεις οι κατηγορίες είναι πολύ βαριές.

Στην πρώτη περίπτωση επειδή οι μολότοφ θεωρούνται κατά την ιταλική νομοθεσία σαν όπλο πολέμου ενώ στη δεύτερη περίπτωση επειδή η κατηγορία περιλαμβάνει μεταφορά, κατασκευή εκρηκτικού μηχανισμού και "απόπειρα ανθρωποκτονίας".Δύο μέρες μετά τις συλλήψεις, ο ανακριτής αποφυλακίζει τους 6 συντρόφους λόγω ανεπάρκειας στοιχείων, ενώ οι δύο παραμένουν μέσα. Η εισαγγελία κάνει αντιέφεση για να ξαναμπούν στη φυλακή οι σύντροφοι για τα μπουκάλια αλλά και σε δεύτερο βαθμό επιβεβαιώνεται η ανυπαρξία αποδεικτικών στοιχείων. Έτσι, όταν η έρευνα της επιχείρησης κλείνει τον Ιανουάριο του 2018 η κατηγορία αυτή μένει έωλη.
Αντίθετα, όσον αφορά τις κατηγορίες για τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς του 2017 και τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, ο ανακριτής αποδέχεται τη γνώμη του εισαγγελέα και ο Giova και ο Paska φυλακίζονται (ο Ghespe βρίσκεται ήδη μέσα από την αρχή) και ένα ακόμα άτομο, ο Nicola έχει υποχρέωση υπογραφών και υποχρεωτικής διαμονής.
Μετά από 2 σχεδόν χρόνια, τον Ιούνιο του 2019, εγκρίθηκε η αίτησή για κατ οίκον κράτηση και για τους τρείς, με όλα τα περιοριστικά μέτρα. Δηλαδή, απαγόρευση τηλεφωνικών συνομιλιών, ίντερνετ, αλληλογραφία, απόλυτη απαγόρευση εξόδου από το σπίτι, καμμία επαφή με πρόσωπα εκτός από εκείνα που είναι εξουσιοδοτημένα για συγκεκριμένες μέρες και ώρες την εβδομάδα. Οι τελευταίες δικάσιμες ημερομηνίες είναι 15,16, 17,18 και 22/7 οπότε και θα βγεί η απόφαση του δικαστηρίου σε πρώτο βαθμό.

Επιχείρηση "Σπίθα" (Scintilla) Τορίνο

7 Φεβρουαρίου 2019. Εκκενώνεται η κατάληψη Asilo Occupato στο Τορίνο με τη σύλληψη 7 ατόμων και στην πρωτοφανή στρατιωτικοποίηση της γειτονιάς που διάρκεσε πολλούς μήνες. Η επιχείρηση ονομάστηκε "Operazione Scintilla" (επιχείρηση σπίθα).Οι 7 σύντροφοι έχουν συλληφθεί με την κατηγορία της ανατρεπτικής οργάνωσης για τη δράση ενάντια στα κέντρα κράτησης μεταναστών. Οι 3 από αυτούς βαρύνονται με την κατηγορία του ότι έχουν γράψει μια μπροσούρα με τις δημόσιες διευθύνσεις των κέντρων κράτησης και των εμπλεκόμενων εταιριών και έχουν παρουσιάσει τη μπροσούρα σε δημόσιες εκδηλώσεις.

Κατά τη διάρκεια όλων αυτών των χρόνων έχουν συμβεί διάφορα πράγματα σε αυτές τις εταιρίες, οπότε η αστυνομία τους θεώρησε ως υπεύθυνους αυτών τωνενεργειών. Οι δύο από τους συλληφθέντες κατηγορούνται ότι είναι απλά μέλη αυτής της ανατρεπτικής οργάνωσης. Οι άλλες δυο συντρόφισσες, από τις οποίες η μια είναι ακόμα καταζητούμενη, κατηγορούνται για το ότι έχουν τοποθετήσει εμπρηστικούς μηχανισμούς στα ταχυδρομεία της Ιταλίας. Το μόνο στοιχείο που έχουν οι μπάτσοι είναι ένα βίντεο όπου φαίνονται βιομετρικά στοιχεία από κάποια άτομα που είναι εντελώς καλυμμένα, αλλά λένε ότι βάσει ενός αλγορίθμου έχουν καταλάβει ότι ήταν αυτές από το ύψος και το περίγραμμα. Μάλιστα, χρησιμοποίησαν έναν ορθοπεδικό ιατρό ο οποίος μελέτησε όλα τα βίντεο από τις πορείες και αποφάνθηκε ότι ο τρόπος με τον οποίο περπατάνε είναι ο ίδιος με αυτόν των ατόμων που φαίνονται στο βίντεο του ταχυδρομείου. Μετά την πρώτη έφεση που έγινε από τους δικηγόρους, έπεσε η κατηγορία της ανατρεπτικής οργάνωσης.
Αυτή τη στιγμή, η Silvia είναι η μόνη από τους κατηγορούμενους που παραμένει έγκλειστη προφυλακισμένη στη φυλακή της Aquila ενώ οι υπόλοιποι σύντροφοι βρίσκονται σε κατ οίκον κράτηση με βαριούς περιοριστικούς όρους. Η Silvia κατηγορείται για την τοποθέτηση του εμπρηστικού μηχανισμού, μαζί με την άλλη συντρόφισσα η οποία είναι καταζητούμενη. Σε ότι αφορά τους τρεις συντρόφους που κατηγορούνται για τη σύνταξη της μπροσούρας, το αδίκημα που κατηγορούνται είναι η ηθική αυτουργία προώθησης εγκληματικής οργάνωσης (istigazione a delinquere). Όλοι οι σύντροφοι κρατήθηκαν σύμφωνα με το ειδικό καθεστώς κράτησης AS2 το οποίο αφορά όσους κατηγορούνται βάσει τρομοκρατίας.
Η Silvia που παραμένει στη φυλακή της Aquila πραγματοποίησε για ένα μήνα απεργία πείνας μαζί με την Anna Beniamino διαμαρτυρόμενη για το καθεστώς κράτησης στην πτέρυγα, το οποίο είναι ουσιαστικά το ακόμα πιο σκληρό καθεστώς 4Ibis, ζητώντας να κλείσει η πτέρυγα.

Silvia Ruggieri
Via Amiternina 3
Località Costarelle di Preturo
67100 - L'Aquila

Επιχείρηση "Renata", Τρεντίνο

Φεβρουάριος 2019. Λίγες μέρες μετά την επιχείρηση scintilla, το ιταλικό κράτος εξαπέλυσε μια άλλη επιχείρηση, την "Operazione Renata" στο Τρεντίνο της βόρειας Ιταλίας. Η επιχείρηση παίρνει το όνομα Ρενάτα από το αμάξι ενός συντρόφου που χρησιμοποιούνταν κοινώς από όλους. Στην επιχείρηση αυτή γύρω στους 300 μπάτσους εισέβαλλαν σε πάνω από 50 χώρους, σπίτια συντρόφων και φίλων συντρόφων όχι απαραίτητα αναρχικούς σε διάφορες πόλεις, στο Κάλιαρι, στο Τρεβίζο, στο Τρέντο, στο Ροβερέτο, στο Μπολτζάνο και στη Ρώμη και αλλού. Ανάμεσα σε αυτούς τους χώρους ήταν και τρεις κοινωνικοί χώροι, ένα αναρχικό στέκι, ένα αυτοοργανωμένο γυμναστήριο και ένας κοινωνικός χώρος αλληλέγγυων όπου στεγάζεται μια αντιρατσιστική συνέλευση. Συνελήφθησαν 7 σύντροφοι. Όλοι διασκορπιστηκαν μεταξύ τους σε φυλακές σε όλη την Ιταλια και βρέθηκαν υπό κράτηση σε καθεστώς υψίστης ασφαλείας κατηγορούμενοι με βαση τον τρομονομο.
Οσον αφορά τις κατηγορίες, για τους 4 που ζούσαν σε ένα σπίτι-γιάφκα, όπως λένε οι μπάτσοι, οι κατηγορίες είναι σύμφωνα με τον νόμο 270bis το οποίο σημαίνει "ανατρεπτική οργάνωση με σκοπό την τρομοκρατία". Στους 3 από τους 4 φόρτωσαν επιπλέον την κατηγορία της κατασκευής πλαστών εγγράφων ενώ και οι 4 κατηγορούνται για 6 συγκεκριμένα αδικήματα που αφοράν ενέργειες σαμποτάζ, όλες για την περίοδο 2017-2019. Οι επιθέσεις για τις οποίες κατηγορούνται οι σύντροφοι είναι στο εργαστήριο βιομαθηματικών του πανεπιστημίου του Τρέντο που συνεργάζεται με τη βιομηχανία του πολέμου, οι επιθέσεις σε κεραίες ενδοεπικοινωνίας των καραμπινιέρι, διάφορες επιθέσεις σαμποτάζ στα τρένα, η επίθεση στο στέκι της Λέγκας, στην κωμόπολη Ala, η εκτόξευση κροτίδας σε ένα ATM της τράπεζας Unicredit. Σε κάποιους καταλογίζονται και οι 6 ενέργειες σαμποτάζ ενώ σε κάποιους μερικές από αυτές.

Στους υπόλοιπους 3 συλληφθέντες συντρόφους δίνουν την κατηγορία για μια από αυτές τις ενέργειες η οποία αφορά την εκτόξευση κροτίδας σε ένα ATM της τράπεζας Unicredit με σκοπό την τρομοκρατία, δηλαδή "καταστροφή" και "κατοχή και χρήση εκρηκτικών".
Οι 4 από τους συλληφθέντες συντρόφους είναι από τη συντακτική ομάδα του περιοδικού "i Giorni e le Notti" το οποίο έχει επίσης χτυπηθεί ενώπολλοί άλλοι σύντροφοι συνεχίζουν να είναι υπό έρευνα. Οι μπάτσοι και σύσσωμα τα MME, όταν γίναν οι συλλήψεις μιλούσανε για αναρχικούς έτοιμους να σκοτώσουνε και παρουσιάζανε όλα αυτά που γινόντουσαν σαν μεγάλες ενέργειες, ενώ μιλάμε για παράδειγμα στην τράπεζα για κροτίδες σαν αυτές που πετάνε στα γήπεδα. Μιλάνε για δύο πρόσωπα των αναρχικών, το πρωινό και το βραδυνό. Ότι υπάρχουν δηλαδή αυτοί που παράγουν ιδεολογία, γράφουν, οργανώνουν τις δημόσιες εκδηλώσεις, πορείες, μικροφωνικές κλπ και αυτοί που αποτελούν τον εκτελεστικό βραχίονα. Στην Ιταλία, προκειμένου να στοιχειοθετηθεί νομικά η κατηγορία της τρομοκρατικής οργάνωσης πρέπει να πληρούνται συγκεκριμένες προυποθέσεις απο τις οποίες μια είναι η κατακόρυφη δομή της οργάνωσης όπου ο καθένας έχει συγκεκριμένο ρόλο. Από αυτό που γνωρίζουμε μέχρι στιγμής, έχουν δυσκολία στο να τεκμηριώσουν την κατηγορία, να βρουν μια ιεραρχία και συγκεκριμένους ρόλους και για αυτό καταλογίζουν ευθύνες σε άτομα και μιλάνε για αυτόνομους πυρήνες που οργανώνονται με τη μορφή της άτυπης FAI σύμφωνα με τη θεωρία του Bonanno ενώ κάνουν λόγο για παρόμοιο τρόπο λειτουργίας με ομάδες τζιχαντιστών.
Αυτή τη στιγμή ο Stecco είναι ο μόνος που παραμένει μέσα στη φυλακή ενώ οι υπόλοιποι βρίσκονται σε καθεστώς κατ οίκον κράτησης με αυστηρούς περιοριστικούς όρους.

Luca Dolce (Stecco)
Via Arginone, 327
44I22 Ferrara

Επιχείρηση "Προμηθέας"

2I Μαίου 20I9. Ξεκινάει η επιχείρηση "Προμηθέας" (operazione Prometeo) των ROS (σώμα της αστυνομίας) μετά από εντολή του εισαγγελέα Piero Basilone και του αρχηγού της αντιτρομοκρατικής Alberto Nobili με τη σύλληψη δύο αναρχικών συντρόφων και μιας συντρόφισσας. Ο Robert συνελήφθη στη Modena, ο Beppe στη Ferrara,η Natascia στο Bordeaux. Οι κατηγορίες και για τους 3 είναι "επιθετική ενέργεια με σκοπό την τρομοκρατία" και τα γεγονότα που τους καταλογίζουν είναι η αποστολή 3 εκρηκτικών δεμάτων στον Roberto Maria Sparagna και στον Antonio Rinaudo, εισαγγελείς του Τορίνο που εδώ και χρόνια πρωταγωνιστούν στηνκαταστολή των αναρχικών, και στον Santi Consolo, πρώην διευθυντή της Σωφρονιστικής Υπηρεσίας, υπεύθυνο για τη μετατροπή των ιταλικών φυλακών σε πραγματικά κολαστήρια βασανισμού. Οι σύντροφοι βρίσκονται προφυλακισμένοι μέχρι αυτή τη στιγμή σε διαφορετικές φυλακές. Για τη Natascia που συνελήφθη στο Bordeaux,γνωρίζουμε ότι η γαλλική αστυνομία έσπασε την πόρτα του σπιτιού της και την απήγαγαν δένοντας τα χέρια της στην πλάτη και κλείνοντάς της τα μάτια για περισσότερο από I2 ώρες. Μετά από μερικές μέρες εκδόθηκε στην Ιταλία, στη φυλακή της Rebbibia ενώ στη συνέχεια μεταφέρθηκε στην Aquila όπου και έκανε απεργία πείνας μαζί με τη Silvia και την Anna. Το πρώτο επισκεπτήριο της επιτράπη ένα μήνα και δεκαέξι μέρες μετά τη σύλληψή της.

Για αλληλογραφία, οι διευθύνσεις των κρατουμένων είναι:

Robert Firozpoor
Strada Provinciale 56, n.4
07I00 Bancali (SS)

Giuseppe Bruna (Beppe)
Casa Circondariale
Strada Statale per casale, 50/A
I5I2I Alessandria (AL)

Natascia Savio
Via Amiternina 3
Località Costarelle di Preturo
67I00 - L'Aquila

Γράμματα απεργών πείνας στις Ιταλικές φυλακές

Απεργία πείνας από 29/5, Silvia και Anna

Πριν από λίγα λεπτά, στο Δικαστικό Μέγαρο του Τορίνο (29 Μαίου), εκτυλίχτηκε η πρώτη ακρόαση για την κατάληψη του κτιρίου στην οδό c.so Giulio 45. Μέσα από την οθόνη ήταν παρούσα και η SILVIA, σε video-conference, η οποία διάβασε το κείμενο της έναρξης απεργίας πείνας για αυτήν και την ANNA, που βρίσκονται κρατούμενες στη φυλακή της Acquila (΄Ακουιλα). Αυτός ο αγώνας έχει σα σκοπό την αντίδραση στις συνθήκες κράτησης τις οποίες αντιμετωπίζουν που είναι πρακτικά σαν αυτές του 4I bis (ειδικές συνθήκες απομόνωσης) και το κλείσιμο της πτέρυγας όπου κρατούνται. Εχουν ανάγκη από ΟΛΗ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ. Ταυτόχρονα, από έξω συνεχίζεται η συγκέντρωση αλληλεγγύης.Ακολουθεί το κείμενο που διαβάστηκε στην αίθουσα:"Βρισκόμαστε εδώ και σχεδόν δύο μήνες κλεισμένες στην πτέρυγα AS2 γυναικών της Aquila, και πλέον έχουν γίνει γνωστές οι συνθήκες κράτησης, εδώ και έξω από τα τείχη, οι οποίες είναι αντίστοιχες με αυτές των συνθηκών 4Ibis. Είμαστε πεπεισμένες ότι δεν μπορούμε και δεν θέλουμε να ζητήσουμε καμμία βελτίωση των συνθηκών, όχι μόνο για αντικειμενικούς και δομικούς λόγους που έχουν να κάνουν με την κίτρινη πτέρυγα όπου βρισκόαστε (πρωην 4Ibis). Ολόκληρη η φυλακή προορίζεται αποκλειστικά για το καθεστώς 4I bis, οπότε το να ζητήσουμε απλά λίγο καλύτερες συνθήκες για την πτέρυγά μας δεν μας φαίνεται καλή ιδέα, δεδομένου ότι λίγα μέτρα από εδώ υπάρχουν ακόμα χειρότερες συνθήκες και πολλά άτομα που βασανίζονται εδώ και χρόνια μαζεύοντας πειθαρχικά παραπτώματα και ποινές. Σε αυτό προστίθεται και η άχαρη προσπάθεια του DAP (Σωφρονιστική Υπηρεσία) του να τραβήξει στα άκρα δημιουργώντας μια πτέρυγα μικτή αναρχο-ισλαμιστική που έχει σαν αποτέλεσμα μια περαιτέρω απαγόρευση συνάντησης στην ίδια πτέρυγα, μια συνεχής απομόνωση.Υπάρχουν συνθήκες φυλάκισης κανονικής ή ειδικής, ακόμα χειρότερες από αυτές εδώ στην Ακουιλα. Αυτό δε σημαίνει ότι δεν θα αντιδράσουμε σε αυτό που μας επιβάλλουν εδώ. Από εδώ και πέρα δε θα φάμε από αυτό το ψωμί. Σήμερα, στις 29 Μαίου ξεκινάμε απεργία πείνας ζητώντας τη μεταγωγή μας από αυτή τη φυλακή και το κλείσιμο αυτής της τραγικής πτέρυγας."

Silvia και Anna

Ανακοινωση λήξης απεργίας πείνας 29/6

Μια ζαριά

Ένας ποιητής έγραψε ότι η ζωή είναι μια παρτίδα ζάρια με το πεπρωμένο, και ξέρουμε ότι στους αναρχικούς μας αρέσει να παίζουμε. Τελειώσαμε μια πρώτη παρτίδα. Ένας μήνας για να δοκιμάσουμε το έδαφος και να ψηλαφίσουμε τα όρια των κελιών, ένας μήνας απεργίας πείνας για να δώσουμε να καταλάβουν ότι είμαστε πάστα που είναι δύσκολο να μπει σε καλούπια.Την τριακοστή μέρα σταματάμε με σκοπό να επιστρέψουμε με ακόμα μεγαλύτερη δύναμη. Ένας πρώτος θετικός απολογισμός βρίσκεται στην ζωντανή, αυθόρμητη και άμεση αλληλεγγύη μέσα και έξω από τη φυλακή που ανέδειξε ξεκάθαρα και δυναμικά το πρόβλημα.Απο μέσα: ένας μήνας απεργίας και για τον Μάρκο και τον Αλφρέντο στην AS2 στην Αλεσσάντρια και στη Φερράρα, στους οποίους προστέθηκε και η Νατάσα με την άφιξή της στη φυλακή της Ρεμπίμπια και κατόπιν εδώ, και έπειτα άλλοι σύντροφοι, ο Στέκο, ο Γκέσπε, ο Τζιοβάννι, η Μαντα, ο Πάσκα και ο Λέο. Από κοντά: ακούσαμε τις διαμαρτυρίες χτυπήματος- θορύβου στη γυναικεία και την ανδρική πτέρυγα 4Ibis της φυλακής της Άκουιλα, μια μουσική που σπάει τη σιωπή αυτής του φρουρίου στο βουνό. Ανταπαντήσαμε σε αυτές τις διαμαρτυρίες που ακούσαμε από την πτέρυγα και θα συνεχίσουμε να απαντάμε οσότου διαρκούν, αλληλέγγυοι με όλες και όλους όσους βιώνουν στο πετσί τους για χρόνια αυτό το αισχρό καθεστώς.
Από έξω: κινήσης άμεσης δράσης, εξορμήσεις πληροφόρησης, δράσεις ενόχλησης στην Ιταλία και στον κόσμο έγιναν το μεγάφωνο από κάτι που δεν είναι παιχνίδι: οι ειδικές συνθήκες φυλάκισης, τιμωρητικά καθεστώτα, ακόμα πιο εξονυχιστικές κατασταλτικές στρατηγικές με χαρακτήρα αντιαναρχικό και όχι μόνο. Δεν είναι τίποτα που δεν ξέραμε και διατηρούμε τη συνείδηση ότι και μέσα όπως και έξω οι σπίθες είναι έτοιμες να διαδοθούν και αυτό μας δίνει δύναμη και αποφασιστικότητα.
Είναι μόνο η αρχή και ελπίζουμε ότι λειτούργησε σαν ένεση εμπιστοσύνης στις δυνάμεις και στις δυνατότητες που έχουμε μέσα μας, εντός και εκτός.

Άκουιλα, 28 Ιουνίου 2019
Σίλβια, Νατάσα, Άννα

Τι περιλαμβάνει ο 4Ibis.

• Απομόνωση σε σχέση με τους άλλους κρατούμενους. Ο κρατούμενος τοποθετείται σε ένα μικρό χώρο με ένα κρεββάτι και δεν έχει πρόσβαση στους κοινούς χώρους της φυλακής.

• Η ώρα του προαυλισμού είναι περιορισμένη σε σχέση με τους κοινούς κρατούμενους, είναι εως 2 ώρες την ημέρα και συμβαίνει και αυτή σε απομόνωση από τους άλλους κρατούμενους.

• Ο κρατούμενος είναι συνεχώς παρακολουθούμενος από ένα ειδικό σώμα της σωφρονιστικής αστυνομίας το οποίο δεν έρχεται σε επαφή με τους υπόλοιπους σωφρονιστικούς υπαλλήλους.

• Περιορισμός των επισκεπτηρίων με συγγενείς είτε ποσοτικά (το μέγιστο είναι μια συνάντηση διάρκειας μιας ώρας το μήνα) είτε ποιοτικά (απαγορεύεται η φυσική επαφή λόγω της ύπαρξης τζαμιού ανάμεσα στον κρατούμενο και στον επισκέπτη). Μόνο αυτοί που δεν έχουν επισκεπτήρια μπορεί να δωθεί έγκριση από τον διευθυντή του Ιδρύματος αν αυτός συμφωνεί, για τηλεφωνική συνομιλία μηνιαία με τους συγγενείς και συγκατοίκους, διάρκειας 10 λεπτών.

• Στην περίπτωση των επισκεπτηρίων του δικηγόρου υπεράσπισης, τα επισκεπτήρια έχουν περιορισμούς ως προς τον αριθμό και ως προς τη διάρκεια.

• Έλεγχος της εισερχόμενης και της εξερχόμενης αλληλογραφίας.

• Περιορισμός των χρηματικών ποσών, των αγαθών και των αντικειμένων που μπορούν να κρατούνται στο κελί (μέχρι 2 βιβλία, στυλό, μέχρι 3 τετράδια, μπουκάλια κ.λ.π.) καθώς και των αντικειμένων που μπορούν να μπουν από έξω.

• Μη αντιπροσώπευση στις επιτροπές φυλακισμένων και εσώκλειστων.

Συνομιλία με συντρόφους-ισσες από Φλωρεντία

Ποιές είναι οι κατηγορίες που αφορούν την επιχείρηση Panico:

Η επιχείρηση Πάνικο μπορεί να χωριστεί σε δύο πράξεις. Η πρώτη αφορά την 31 Γενάρη 2017 όταν και εκκενώθηκε η κατάληψη Πάνικο (που βρέθηκε άδεια) και εφαρμόστηκαν περιοριστικά μέτρα σε βάρος 11 συντρόφων. Οι 3 σύντροφοι βρέθηκαν υπό κατ οίκον κράτηση με την κατηγορία για τις δύο συντρόφισσες ότι είναι "αρχηγοί" της εγκληματικής οργάνωσης (associazione a delinquere) και άλλοι 8 σύντροφοι με διάφορα άλλα περιοριστικά μέτρα όπως υποχρεωτική διαμονή, υπογραφές καθημερινά και υποχρεωτική επιστροφή στο σπίτι συγκεκριμένη ώρα το βράδυ.

Σε αυτή την πρώτη φάση τα γεγονότα που συμπεριλαμβάνονται στην επιχείρηση είναι τα εξής:

-16 Ιανουαρίου 2016: επίθεση κατά την διάρκεια της ημέρας στη φασιστική βιβλιοθήκη της Καζαπάουντ, κατά την οποία μια ομάδα αγνώστων εισέβαλλε μέσα στη βιβλιοθήκη την ώρα που εκείνη ήταν ανοικτή με παλούκια και τούβλα. Οι δύο φασίστες που ήταν μέσα κατάφεραν να κλειστούν σε ένα δωματιάκι και κάλεσαν τους μπάτσους. Πριν αποχωρήσει η ομάδα ατόμων έριξε ένα δυναμιτάκι το οποίο δεν εξερράγει.

-3 Φεβρουαρίου 2016: Νυχτερινή έκρηξη μπροστά στην ίδια βιβλιοθήκη που προκάλεσε ζημιά στο στόρι και σε κάποια αυτοκίνητα παρκαρισμένα εκεί μπροστά.

-4 Φεβρουαρίου 2016: Μικροφωνική ενάντια στον μιλιταρισμό και μοίρασμα εντύπων στην αγορά στο κέντρο της πόλης, σε ένα σημείο που πληττόταν από την επιχείρηση "ασφαλείς δρόμοι" (στη συνέχεια περισσότερες πληροφορίες). Οι ασφαλίτες προσπάθησαν με τη βία να διαλύσουν τη μικροφωνική, οι σύντροφοι αρνούνται να ταυτοποιηθούν και οι δύο από τους συντρόφους προσαγάγονται με τη βία στο αστυνομικό τμήμα όπου και κατατίθεται μήνυση εναντίον τους. Η καινοτομία σε σχέση με αυτές τις μηνύσεις είναι η ταυτοποίηση και όλων των υπόλοιπων ατόμων που βρίσκονταν στη μικροφωνική μέσω καταγραφής από κάμερες.

-21 Απριλίου 2016: Μετά από ένα λάιβ σε ένα στέκι στο Μελογκράνο, οι μπάτσοι ζητάνε τα στοιχεία κάποιων ατόμων έξω από το στέκι. Αυτοί αρνούνται και ξεκινάει ένας καβγάς μετά από τον οποίο 3 σύντροφοι προσαγάγονται και μεταφέρονται αρχικά στη φυλακή της Φλωρεντίας και

στη συνέχεια τους αποδίδεται ποινή κατ οίκον κράτησης(ο καθένας στο σπίτι των γονιών του) καθώς και άλλα περιοριστικά μέτρα. Στην επιχείρηση Πάνικο συμπεριλαμβάνονται και όλα τα υπόλοιπα άτομα που ταυτοποιήθηκαν με βάση το βίντεο σύμφωνα με τους μπάτσους.25 Απριλίου 20Ι6 Συγκέντρωση και πορεία αλληλεγγύης για τους συλληφθέντες των γεγονότων έξω από το στέκι Μελογκράνο. Κατά τη διάρκεια της πορείας γραφτήκανε συνθήματα σε έναν κεντρικό δρόμο και οι κάτοικοι λένε ότι απειλήθηκαν από τους διαδηλωτές γιατί αντιτάχθηκαν στην αναγραφή συνθημάτων σαν βανδαλισμό. Τον Μάρτιο του 20Ι7, λόγω κάποιων συνθημάτων αλληλεγγύης γραμμένων σε τοίχους υπήρξε μια επιβάρυνση των περιοριστικών μέτρων και οι δύο συντρόφισσες που είχαν υποχρέωση καθημερινών υπογραφών βρέθηκαν υπό κατ οίκον κράτηση ενώ ένα ακόμα άτομα βρέθηκε με περιοριστικά μέτρα υπογραφών καθημερινά. Με την πάροδο του χρόνου και μέχρι τον Ιούνιο άλλαξαν λίγο τα περιοριστικά μέτρα (μετά από 3 και 4 μήνες οι συντρόφισσες βγήκαν από την κατ οίκον κράτηση) και όλοι είχαν υποχρέωση υπογραφών μερικές φορές την εβδομάδα καθώς και την απαγόρευση διαμονής στη συνοικία Galuzzo (συνοικία όπου βρίσκεται η κατάληψη Riottosa). Η δεύτερη πράξη εκτυλίσσεται στις 3 Αυγούστου 20Ι7 με την εκκένωση της κατάληψης της Riottosa και την εισβολή σε σπίτια και καταλήψεις σε Φλωρεντία, Ρώμη και Λέτσε. Συλλαμβάνονται 8 σύντροφοι.

-Οι 3 για τα γεγονότα της 2Ι Απριλίου του 'Ι6, δηλαδή όταν μετά τον καβγά έξω από το στέκι Melograno την ίδια νύχτα πετάχτηκαν κάποια μπουκάλια στο τοπικό αστυνομικό τμήμα των καραμπινιέρι.

-Οι 5 για τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς του 20Ι7, κατά την οποία ο πυροτεχνουργός της αστυνομίας έχασε ένα μάτι και ένα χέρι προσπαθώντας να απενεργοποιήσει τον ωρολογιακό μηχανισμό που τοποθετήθηκε μπροστά στη νέα βιβλιοθήκη των φασιστών.

Και στις δύο περιπτώσεις οι κατηγορίες είναι πολύ βαριές. Στην πρώτη περίπτωση επειδή οι μολότοφ θεωρούνται κατά την ιταλική νομοθεσία σαν όπλο πολέμου ενώ στη δεύτερη περίπτωση επειδή η κατηγορία περιλαμβάνει μεταφορά, κατασκευή εκρηκτικού μηχανισμού και "απόπειρα ανθρωποκτονίας".

Δύο μέρες μετά τις συλλήψεις, ο ανακριτής αποφυλακίζει τους 6 συντρόφους λόγω ανεπάρκειας στοιχείων, ενώ οι δύο παραμένουν μέσα.

Η εισαγγελία κάνει αντιέφεση για να ξαναμπούν στη φυλακή οι σύντροφοι για τα μπουκάλια αλλά και σε δεύτερο βαθμό επιβεβαιώνεται η ανυπαρξία αποδεικτικών στοιχείων. Έτσι, όταν η έρευνα της επιχείρησης κλείνει τον Ιανουάριο του 2018 η κατηγορία αυτή μένει έωλη.
Αντίθετα, όσον αφορά τις κατηγορίες για τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς του 2017 και τη σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, ο ανακριτής αποδέχεται τη γνώμη του εισαγγελέα και ο Giova και ο Paska φυλακίζονται (ο Ghespe βρίσκεται ήδη μέσα από την αρχή) και ένα ακόμα άτομο, ο Nicola έχει υποχρέωση υπογραφών και υποχρεωτικής διαμονής. Μέσα στον Ιούνιο εγκρίθηκε η αίτησή τους για κατ οίκον κράτηση και για τους τρείς, με όλα τα περιοριστικά μέτρα. Δηλαδή, απαγόρευση τηλεφωνικών συνομιλιών, ίντερνετ, αλληλογραφία, απόλυτη απαγόρευση εξόδου από το σπίτι, καμμία επαφή με πρόσωπα εκτός από εκείνα που είναι εξουσιοδοτημένα για συγκεκριμένες μέρες και ώρες την εβδομάδα.

Τι συμβαίνει στη Φλωρεντία πριν την επιχείρηση, gentrification, στρατιωτικοποίηση της πόλης, σχέσεις με τις άλλες καταλήψεις/ κοινωνικούς χώρους. Υπάρχουν κάποιοι που διαπραγματεύονται με τους θεσμούς? Αυτό το γεγονός πως επηρεάζει την καταστολή στους αναρχικούς?

Η Φλωρεντία είναι μια αρκετά πλούσια πόλη, η πρωτεύουσα της επαρχίας της Τοσκάνης και γνωστή σε όλον τον κόσμο για τα μνημεία από την περίοδο της Αναγέννησης και τα καλλιτεχνικά έργα στα μουσεία της. Αυτά τα χαρακτηριστικά την καθιστούν σημαντική για την εξουσία, σε τοπικό και εθνικό επίπεδο. Η πόλη είναι παραδοσιακά κάστρο του PD (Partito Democratico) στη πιο δεξιά του εκδοχή, ένα κόμμα που ακόμα αυτοχαρακτηρίζεται της ''αριστερας'' και έχει βγάλει τον πρώην πρωθυπουργό Ρέντζι ο οποίος ήταν πρώτα δήμαρχος της πόλης και μέχρι πρότινος πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου. Κάποιες άλλα ισχυρά τοπικά συμφέροντα είναι της LegaCoop (συνεταιρισμός supermarket), της τράπεζας Monte dei paschi di Siena καθώς και από πολλές φίρμες υψηλής μόδας. Όλα αυτά τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα έχουν σαν συνέπεια τη μετατροπή της Φλωρεντίας σε πόλη-καρτποστάλ. Το κέντρο της πόλης είναι ήδη όλο εξευγενισμένο εδώ και καιρό, προσαρμοσμένο στις ανάγκες των πλούσιων τουριστών που γεμίζουν καθόλη τη διάρκεια του χρόνου τους

δρόμους και τα μαγαζιά της πόλης. Σε αυτό το πλαίσιο, έναν σημαντικό ρόλο έχει παίξει και η εφημερίδα "la Nazione" ("Εθνος") που εδώ και χρόνια έχει εξαπολύσει μια εκστρατεία "ενάντια στην παρακμή", για την "αισθητική ομορφιά" και τη" διακόσμηση" της πόλης με ότι φέρνει μαζί της και αυτή η ιδεολογία. Δηλαδή, επιχειρήσεις σκούπα σε μετανάστες, σε παράνομους διακινητές ουσιών, σε άστεγους, καμπάνιες στα μμε και δημοτικά ψηφίσματα συνεχώς ενάντια στη χρήση των δημοσίων χώρων, τη διασκέδαση, τα συνθήματα σε τοίχους, την παράνομη πώληση προιόντων, τους επαίτες τους ρομά κ.λ.π. Πολλές από τις κατασταλτικές καινοτομίες δοκιμάστηκαν για πρώτη φορά στη Φλωρεντία και στη συνέχεια εφαρμόστηκαν και σε άλλες πόλεις της Ιταλίας. Για παράδειγμα, ο θεσμός του "δήμαρχοι-σερίφηδες" που διακρίθηκαν στην καταστολή των καλλιτεχνών του δρόμου καθώς και αυτών που πλένουν τα τζάμια των αυτοκινήτων στα φανάρια, στη χρήση των τέιζερ στις αστυνομικές επιχειρήσεις, τις κόκκινες ζώνες του κέντρου όπου δεν μπορούν να περάσουν άτομα που έχουν μηνυθεί για συγκεκριμένα αδικήματα. Όπως σε κάθε σωστά εξευγενισμένη πόλη η πλειοψηφία των ανθρώπων ζεί στα παρακμιακά προάστια εκτός του κέντρου και γενικά το μέσο κόστος ζωής είναι μεγαλύτερο από αυτό του μέσου όρου των ιταλικών πόλεων.

Όσον αφορά τη στρατιωτικοποίηση, στη Φλωρεντία, από το 2009 είναι εν ενεργεία η επιχείρηση "ασφαλείς δρόμοι" (operazione strade sicure), που προβλέπει τη μόνιμη παρουσία στρατιωτικών και οχημάτων σε συγκεκριμένες περιοχές της πόλης. Αρχικά ο κανονισμός αφορούσε συγκεκριμένες "ευαίσθητες" περιοχές λόγω φόβου "τρομοκρατικών χτυπημάτων" και την προστασία τους από τις δυνάμεις της τάξης. Οι στρατιωτικοί που αρχικά βρίσκονταν μόνο μπροστά στη συναγωγή, πλέον κάνουν συνεχώς γύρους, με το μυδράλιο στο χέρι και δεν είναι καθόλου σπάνιο να τους δεις σε οποιαδήποτε γωνιά του κέντρου της πόλης. Επίσης, σιγά σιγά δε μένουν μόνο στην προστασία χώρων αλλά σταματάνε και άτομα για εξακριβώσεις, κατασχέσεις αντικειμένων καθώς και απλά για να σου σπάσουν τα νεύρα. Αυτή η παράνοια για το "συναγερμό λόγω τρομοκρατίας" είναι ένα προιόν αποκλειστικά των μμε καθώς στην Ιταλία δεν εκδηλώθηκε ποτέ μέχρι τώρα κάποια επίθεση ισλαμική ή φονταμενταλιστική γενικά και έτσι μας φαίνεται προφανές ότι ο βασικός στόχος της χρήσης των στρατιωτικών δυνάμεων στην πόλη είναι αυτός του

να παγιωθούν στην πόλη και να θεωρούνται κάτι το φυσικό στα μάτια του κόσμου, ενόψει μελλοντικών δυνατότερων ταραχών (βλέπε το υπόμνημα του NATO U02020).
Στη Φλωρεντία, υπάρχουν διάφορες άλλες καταλήψεις και κοινωνικοί χώροι, άλλοι ιστορικοί, άλλοι πιο πρόσφατοι, και υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα διαλόγου με το κράτος για τον καθένα. Αυτό άλλωστε καθορίζει και το τι σχέσεις μπορούν να έχουν οι αναρχικοί με αυτούς τους χώρους. Ξεκινώντας από τους περισσότερο ρεφορμιστές, υπάρχει ο Cecco Rivolta (σπίτι που ξεκίνησε σαν κατάληψη αλλά πλέον είναι νομιμοποιημένη), ο Next Emerson, κατηλειμμένος χώρος για λάιβ και εκδηλώσεις του χώρου της αυτονομίας, η Monteggi που είναι "φάρμα χωρίς αφεντικά" που στέλνει τους εκπροσώπους της στον πάπα και ζητά την παραχώρηση του εδάφους της από το δήμο, η Via del Leone, κατάληψη στο κέντρο που είναι δύσκολο να προσδιοριστεί (γιατί δεν πατάμε εκεί μετά από έναν καβγά που αφορούσε την παρουσία ενός ρουφιάνου στο χώρο), η Κατηλειμμένη Εστία του Ponte di Mezzo, φοιτητική κατάληψη από τη φοιτητική κομμουνιστική συλλογικότητα ColPol, διάφορες στεγαστικές καταλήψεις του κινήματος για τη στέγαση "Lotta per la Casa", το CPA της νότιας Φλωρεντίας, ιστορική κατάληψη των σταλινικών κομμουνιστών, η Viale Corsica που είναι αρκετά ετερογενής κατάληψη αλλά πάνω κάτω κινείται στο χώρο της διάχυτης αυτονομίας και η Urania που είναι ένας queer πρόσφατα κατηλειμμένος χώρος. Με τους δύο τελευταίους χώρους έχουμε περισσότερες σχέσεις και περισσότερα κοινά σημεία όπως και αυτό του ότι δεν μιλάμε με το κράτος.
Σε ότι αφορά το διάλογο με το κράτος, οι πρώτοι από τους αναφερόμενους χώρους είναι αυτοί που προσπαθούν να ασκήσουν πιέσεις στους θεσμούς ώστε να νομιμοποιηθούν (cecco rivolta), να αναγνωριστούν σαν "δημόσια αγαθά" (monteggi), να πετύχουν την παραχώρηση σπιτιών από το δήμο για να καλυφτεί η τρύπα το στεγαστικού προβλήματος (lotta per la casa). Σίγουρα το γεγονός ότι ένα μεγάλο μέρος του "κινήματος" στη Φλωρεντία ζητάει την άδεια από τις αρχές για οποιαδήποτε εκδήλωση πραγματοποιεί στην πόλη (δηλαδή για παράδειγμα συμφωνούν μαζί με τις αρχές το χρόνο, τον τόπο και τη διαδρομή των διαδηλώσεων) έχει καθοριστική επίδραση αρνητικά για όποιον συνεχίζει να κάνει τα πράγματα χωρίς να ζητάει εξουσιοδότηση ή άδεια. Η αλλαγή πλεύσης του "κινήματος" έγινε φανερά

αισθητή μετά τα χρόνια των φοιτητικών κινητοποιήσεων του 2009-20Ι0, όταν το κίνημα ήταν δυνατό, αρκετά ενωμένο και κυρίως έβγαινε αυθόρμητα στο δρόμο και χωρίς εξουσιοδοτήσεις. Πράγματι, εκείνα τα χρόνια εκτυλίχθηκε μια μεγάλη κατασταλτική επιχείρηση που ονομάστηκε "operazione 400 colpi" (400 χτυπήματα) η οποία αφορούσε 82 άτομα από όλους τους χώρους του φοιτητικού κινήματος και τα συμπεριέλαβε σε μια μεγάλη εγκληματική οργάνωση. Είναι αδιαμφισβήτητο ότι μετά από αυτή την μεγάλη επιχείρηση, το κίνημα διασπάστηκε, πολλοί πήραν ρεφορμιστική κατεύθυνση. Από την πλευρά του κράτους, μαζί με την αλλαγή της διεύθυνσης της αστυνομίας και της ασφάλειας και πέρασε το δόγμα μηδενικής ανοχής ως προς τις διαδηλώσεις ενώ αυξήθηκε δυσθεώρητα το επίπεδο της αστυνομικής βίας είτε από την άποψη της φυσικής βίας είτε από την άποψη των μηνύσεων και δικαστηρίων για οποιοδήποτε λόγο.
Οι αναρχικοί, τα τελευταία χρόνια όπως και να χει έχουν λίγες σχέσεις, αν όχι εχθρικές, με μεγάλα κομμάτια του "κινήματος" ακριβώς λόγω της ασυμβατότητας των οπτικών και της άρνησης της συνδιαλλαγής με το κράτος.

Τι σημαίνει "ανατρεπτική οργάνωση" και πως χρησιμοποιείται σε νομικό επίπεδο.

Σε γενικές γραμμές η ανατρεπτική οργάνωση είναι κατηγορία οργάνωσης σε ομάδα (reato associativo). Ο ορισμός της είναι πολύ γενικός, συμπεριλαμβάνει και τιμωρεί όχι μόνο όποιον συμμετέχει, οργανώνει και προωθεί τη δράση αλλά ακόμα και όποιον είναι σε γνώση της ανατρεπτικής οργάνωσης ή προπαγανδίζει την οργάνωση με έντυπα μέσα και πληροφορίες. Δεν είναι απαραίτητη η ύπαρξη συγκεκριμένων κατηγοριών στο εσωτερικό της, είναι στο χέρι της εισαγγελίας. L esistenza….magie della giurisprudenza. Πολύ συχνά χρησιμοποιούνται τα άρθρα 270, όπως το 270bis που είναι ανατρεπτική οργάνωση με επιβαρυντικό της κατάλυσης του δημοκρατικού πολιτεύματος (που είναι αυτή που εφαρμόζεται κυρίως στους αναρχικούς), και έπειτα υπάρχει και 270ter,quater μέχρι sexies με άλλου τύπου επιβαρυντικά. Ένα άλλο άρθρο που χρησιμοποιείται πολύ συχνά είναι το 280bis που είναι επίθεση με σκοπό την τρομοκρατία.
Στην περίπτωση της επιχείρησης Πάνικο όμως η εισαγγελία έκανε

διαφορετική επιλογή. Η κατηγορία είναι αυτή της εγκληματικής οργάνωσης 416, στην απλή της μορφή (στη μορφή bis προβλέπεται για οργανώσεις μαφιόζικου τύπου) που σε αντιδιαστολή με το 270 (πολιτικό έγκλημα) ορίζεται ως αδίκημα του ποινικού κώδικα.
Εγκληματική οργάνωση (416) ορίζεται όταν τρία ή περισσότερα άτομα ενώνονται με σκοπό τη διάπραξη εγκλημάτων. Αυτοί που προωθούν, αποτελούν την οργάνωση και οργανώνουν τις δράσεις τιμωρούνται για αυτό μόνο μεταξύ 3 και 7 χρόνια. Για το γεγονός μόνο της συμμετοχής στην οργάνωση η ποινή είναι από ένα ως 5 χρόνια. Οι αρχηγοί της οργάνωσης έχουν την ίδια ποινή με τους προωθητές της οργάνωσης. Αν τα μέλη της οργάνωσης εμφανιστούν με όπλα στην ύπαιθρο ή σε δημόσιους δρόμους εφαρμόζεται η κράτηση από πέντε ως δεκαπέντε χρόνια. Η ποινή προσαυξάνεται αν ο αριθμός των ατόμων είναι δέκα ή παραπάνω.
Για δεύτερη φορά μέσα σε λίγα χρόνια (μετά την επιχείρηση 400 colpi την περίοδο φοιτητικών κινητοποιήσεων 2009-10) η εισαγγελία της Φλωρεντίας επιλέγει να χτυπήσει μια ομάδα συντρόφων κατηγορώντας τους για συγκεκριμένα γεγονότα αλλά προσπαθώντας να τους εντάξει σε μια "εγκληματική οργάνωση". Έτσι, από τη μια επιβαρύνει τις κατηγορίες σε νομικό επίπεδο (στρώνοντας το έδαφος για την επιβολή περιοριστικών μέτρων) πολύ περισσότερο από ότι αν οι κατηγορίες ήταν συγκεκριμένες για τον καθένα και από την άλλη πετυχαίνει να αποκρύψει ότι πρόκειται για μια πολιτική δίκη για να χτυπήσει στη βάση τις ανατρεπτικές πρακτικές ατόμων που τείνουν στην αναρχία. Αυτή η τακτική βγήκε από το ίδιο το στόμα του εισαγγελέα Giuseppe Creazzo κατά τη διάρκεια της συνέντευξης τύπου μετά τις πρώτες συλλήψεις: "αυτή δεν είναι μια δίκη ενάντια στις ιδέες". Με λίγα λόγια, οι μπάτσοι και οι εισαγγελείς θέλησαν να δείξουν ότι η δημοκρατία εγγυάται την ελεύθερη έκφραση όλων των ιδεών, αλλά αυτοί εδώ δεν είναι αναρχικοί "καλοί", είναι μπάχαλοι, βάνδαλοι, βίαιοι. Είναι κοινοί εγκληματίες που "χρησιμοποιούν τη βία για να επιβάλλουν τις ιδέες τους" που συνευρίσκονται σε κατηλειμμένες γιάφκες που πρέπει να εκκενωθούν όσο το δυνατόν το συντομότερο. Για αυτόν το λόγο και η χρήση του άρθρου 416 του Π.Κ.
Όπως κάθε κατηγορία ένταξης σε ομάδα, έτσι και το 416 χρειάζεται κάτι που να ενώνει τα μέλη της ομάδας (μια βιβλιοθήκη, ένα ταμείο κ.λ.π.) καθώς και την ύπαρξη συγκεκριμένων ρόλων. Στην πρώτη πράξη της

επιχείρησης, 3Ι Ιανουαρίου (εκκένωση Πάνικο), οι ρόλοι παρουσιάζονται ξεκάθαρα ως ιεραρχικοί καθώς οι δύο συντρόφισσες που κατέληξαν σε κατ οίκον κράτηση ορίζονται ως οι "αρχηγοί του εγκλήματος"(sodalizio criminoso). Με το πέρασμα του χρόνου και την εξέλιξη της έρευνας όμως, οι ρόλοι διορθώθηκαν σε "προωθητής", "οργανωτής" κ.λ.π. για να τους προσαρμόσουν καλύτερα στα μέτρα της οριζόντιας και μη ιεραρχικής φύσης των σχέσεων των αναρχικών ομάδων. Αυτή η αλλαγή των ρόλων συνέβη επιπλέον και για να πλήξει τις σχέσεις μεταξύ των συντρόφων μέσα στην επιχείρηση και λόγω της θέλησης να επιβληθούν περιοριστικά μέτρα σε περισσότερα άτομα στο βάθος χρόνου.

Το μέσο της τηλεδιάσκεψης στα δικαστήρια.

Τώρα τελευταία, για τις κατηγορίες πολιτικού αδικήματος (270, 280) το μέτρο της τηλεδιάσκεψης καθίσταται υποχρεωτικό. Προφανώς ο στόχος της εξουσίας είναι να σπάσει ακόμα περισσότερο τις σχέσεις και την αλληλεγγύη μεταξύ φυλακισμένων και μη συντρόφων καθώς εκμηδενίζεται η δυνατότητα του να νιώσει ο κατηγορούμενος τη ζεστασιά και τη δύναμη από τους αλληλέγγυους κατά τη διάρκεια της δίκης, τη στιγμή που είναι η μοναδική του ευκαιρία να βρεθεί κάποιος κοντά στους φυλακισμένους. Λειτουργεί ως εξής: ο κρατούμενος μεταφέρεται σε ένα δωμάτιο με κάμερα και οθόνη που βλέπει στην αίθουσα του δικαστηρίου. Είναι επομένως πολύ εύκολο για όποιον ελέγχει αυτό το μέσο να αποκρύψει τους αλληλέγγυους που βρίσκονται στην αίθουσα, να σιγήσει τις φωνές τους και την ίδια στιγμή πατώντας ένα κουμπί να εμποδίσει τον κρατούμενο να κάνει πολιτική δήλωση. Θεωρητικά ο κρατούμενος μπορεί να μιλήσει μόνο για να υπερασπιστεί τον εαυτό του από τις κατηγορίες αλλά σχεδόν πάντα οι δηλώσεις των κατηγορουμένων είναι σχεδόν αποκλειστικά πολιτικού χαρακτήρα.
Τελευταία, κατά τη διάρκεια των πρώτων συνεδριών της δίκης του Brennero (ενάντια στα σύνορα) στην οποία βρίσκονται σαν κατηγορούμενοι πολλοί από τους συλληφθέντες των επιχειρήσεων Renata (Τρεντίνο) και Scintilla (Ασίλο, Τορίνο), οι φυλακισμένοι διαμαρτυρήθηκαν για το μέτρο της τηλεδιάσκεψης φορώντας χαρτόνια με μηνύματα, καθώς όπως ήταν αναμενόμενο τους κόψαν τα μικρόφωνα. Το θέμα του πως να αντιταχθούμε στην ολοένα αυξανόμενη χρήση της τηλεδιάσκεψης

ως μέτρο είναι ένα από τα "ζεστά θέματα" αυτή τη στιγμή μεταξύ συντρόφων.
Κατά τη διάρκεια της υπόθεσης Πάνικο δε χρησιμοποιήθηκε ποτέ η τηλεδιάσκεψη, υποθέτωντας ότι οι κατηγορίες εντάσσονται στον κοινό ποινικό κώδικα. Πράγματι, πολλές φορές οι κρατούμενοι προσήλθαν στις αίθουσες αλλά πάντα με έναν ανθρώπινο τοίχο από δεσμοφύλακες που απέτρεπαν την οπτική επαφή με τους παρόντες αλληλέγγυους συντρόφους.

Το DNA, πως χρησιμοποιείται στην Ιταλία;

Το DNA είναι ένα εργαλείο καταστολής σχετικά πρόσφατο στην Ιταλία το οποίο όπως συμβαίνει συχνά παρουσιάστηκε σαν την "ακλόνητη απόδειξη" μέσω της χρήσης του από τα μμε, είτε μέσω τηλεοπτικών σειρών τύπου CSI, είτε μέσω κραυγαλέων περιπτώσεων βιασμών-δολοφονιών που "εξιχνιάστηκαν" χάρη στη γενετική ανάλυση.
Επισήμως, η εθνική τράπεζα δεδομένων γενετικού υλικού ιδρύθηκε στην Ιταλία το 2016 σύμφωνα με την υπογραφή της ευρωπαικής συνθήκης του Prum, που αφορά τη συνεργασία των ευρωπαικών αστυνομιών και την ανταλλαγή πληροφοριών σε σχέση με τα γενετικά προφίλ. Αυτό επίσημα, γιατί έχει διαρρεύσει ότι το επιστημονικό τμήμα των καραμπινιέρι της Πάρμα, συντηρούν εδώ και δεκαετίες μυστικά τα διάφορα γενετικά προφίλ που βρίσκουν σε σκηνές εγκλήματος. Η τράπεζα γενετικού υλικού αποτελείται από κάτω προς τα πάνω από μια σειρά εγκεκριμένων εργαστηρίων (επιστημονικό τμήμα της αστυνομίας και επιστημονική αστυνομία), από το κεντρικό εργαστήριο που συντηρεί τα βιολογικά δείγματα (μέσα στη φυλακή της Rebibbia και υπό τον έλεγχο της σωφρονιστικής υπηρεσίας) και από την τράπεζα δεδομένων που αποτελείται από server στους οποίους αποθηκεύονται τα προφίλ και βρίσκεται σε ένα άγνωστο μέρος υπό την ευθύνη του Υπουργείο Εσωτερικών. Με την ίδρυση της τράπεζας δεδομένων έχει γίνει υποχρεωτική η λήψη δείγματος γενετικού υλικού (συνήθως σάλιο) αν το ζητήσουν οι μπάτσοι στην περίπτωση σύλληψης ή κατηγορίας για αδικήματα που προβλέπουν ποινή μεγαλύτερη των 3 χρόνων, με εξαίρεση τα οικονομικά εγκλήματα. Μέχρι στιγμής ο νόμος είναι πολύ ασαφής και βρίσκεται υπό πειραματικό στάδιο. Είναι γνωστό όμως ότι η λήψη DNA είναι υποχρεωτική αν είσαι

στη φυλακή, υπό κατ οίκον κράτηση και κάποιες φορές απλά και για μια προσαγωγή και εξακρίβωση. Στην περίπτωση άρνησης προχωράνε στην βίαιη λήψη του και σε απειλούν με διάφορους τρόπους. Στην περίπτωσή μας για παράδειγμα μας απείλησαν με την κατηγορία της αντίστασης, στη φυλακή συνήθως η λήψη γίνεται τη στιγμή της αποφυλάκισης με την απειλή να μην σε αφήσουν να βγείς, στα άτομα που είναι υπό κατ οίκον κράτηση η απειλή είναι ότι θα μπούν στη φυλακή και ούτω καθ εξής. Ακόμα είναι σχετικά καινούριο και έτσι οι περιπτώσεις που γνωρίζουμε είναι περιορισμένες, προέρχονται κυρίως από προσωπικές εμπειρίες και από εμπειρίες άλλων φυλακισμένων.Αυτά όσον αφορά την τράπεζα δεδομένων. Από κει και πέρα, κατά τη διάρκεια των ερευνών της αστυνομίας οι μπάτσοι μαζεύουν κρυφά το dna από παντού, αντικείμενα αφημένα πίσω κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων, υπολειπόμενα αντικείμενα κατά τη διάρκεια επιθέσεων, γόπες τσιγάρων στο έδαφος, μπουκάλια μπύρας, αλκοτέστ, με ένα βρεγμένο ύφασμα τυλιγμένο στα χέρια σου όταν σου παίρνουν δακτυλικά αποτυπώματα, και πόσοι ακόμα τρόπου που δε γνωρίζουμε.

Το στοιχείο του dna είναι το πιο βαρύ ενοχοποιητικό στοιχείο στην περίπτωση της υπόθεσης Πάνικο. Σε ότι αφορά τα γεγονότα της πρωτοχρονιάς του 'Ι7 οι μπάτσοι διατείνονται ότι ένα δείγμα άγνωστης προέλευσης που αποτελείται από 6 κύτταρα και βρέθηκε πάνω σε ένα κομμάτι του εκρηκτικού μηχανισμού που δεν κάηκε (ανάμεσα σε καμμιά εικοσαριά ακόμα δείγματα που δεν ταυτοποιήθηκαν) ταυτίζεται με το dna του Ghespe το οποίο εξέλαβαν από τσιγάρα και κουτάκια μπύρας που του χρεώνουν. Φαίνεται αρκετά ξεκάθαρα ότι η πολιτική πρόθεση της εισαγγελίας είναι αυτή του να παρουσιάσει το dna σαν αδιάσειστο αποδεικτικό στοιχείο και να επεκτείνει τη χρήση του όλο και περισσότερο.

Πράγματι, σε μια από τις τελευταίες συλλήψεις, αυτή του Juan που κατηγορείται για επίθεση με την υπογραφή FAI ενάντια στη Lega στην πόλη του Τρεβίζο, το βασικό αποδεικτικό στοιχείο σε βάρος του είναι ότι το dna του ταυτίζεται με το δείγμα που βρέθηκε σε ένα κομμάτι του μηχανισμού που δεν εξερράγη.

Ποιές οι συνθήκες στις φυλακές στην Ιταλία, ποιές μέθοδοι χρησιμοποιούνται για να δείζεις αλληλεγγύη στους κρατούμενους,ποιες οι διαφορές σε σχέση με την Ελλάδα;

Ο κανονισμός του σωφρονιστικού κώδικα στην Ιταλία προβλέπει το διαχωρισμό σε καθεστώς και σε κύκλωμα και οι συνθήκες ποικίλουν πολύ από φυλακή σε φυλακή. Το καθεστώς μπορεί να είναι για παράδειγμα ανοικτό (δυναμική επιτήρηση) ή κλειστό. Στο ανοικτό καθεστώς το κελί παραμένει ανοικτό τις περισσότερες ώρες και κλείνει κατά τη διάρκεια της νύχτας ενώ στο κλειστό καθεστώς το κελί είναι συνεχώς κλειστό και ανοίγει μόνο για την ώρα του προαυλισμού, της κοινωνικοποίησης και του μπάνιου. Το αν το καθεστώς είναι ανοικτό ή κλειστό είναι στο χέρι του διευθυντή της φυλακής. Για παράδειγμα, στο Solicciano (η φυλακή της Φλωρεντίας) μέχρι πριν κάποια χρόνια το καθεστώς ήταν ανοικτό. Μετά από μια περίπτωση απόδρασης η πτέρυγα των ανδρών πέρασε στο κλειστό καθεστώς ενώ η γυναικεία παρέμεινε στο ανοικτό. Άλλα παραδείγματα καθεστώτων είναι τα τιμωρητικά όπως το I4bis (διαρκεί από 3 εως 6 μήνες ανανεώσιμοι, και τιμωρεί τον κρατούμενο που αντιδράει) και το 4Ibis που μπορεί να οριστεί και σαν βασανισμός. Ο 4Ibis προβλέπει την απόλυτη συνεχή απομόνωση και μια σειρά από περιορισμούς, όπως ο αριθμός των βιβλίων που μπορεί να έχει ο κρατούμενος (3), τα επισκεπτήρια με τζάμι, το ότι δεν μπορεί κάποιος να σβήσει το φώς, τα προσωπικά αντικείμενα όλα εκτός του κελιού κ.λ.π. Αυτό το καθεστώς επιβάλλεται συνήθως στους καταδικασμένους για βαριά αδικήματα όπως για παράδειγμα μαφία ή δολοφονίες.

Τα κυκλώματα είναι ένα είδος ειδικής φυλακής μέσα στις κανονικές φυλακές. Είναι για παράδειγμα AS (alta sicurezza, υψηλή ασφάλεια) και υπάρχουν κατηγορίες ASI, AS2, AS3 (για τους αναρχικούς συνήθως επιβάλλεται το AS2). Ο σκοπός της ύπαρξης των κυκλωμάτων είναι για το διαχωρισμό των πολιτικών από τους κοινούς κρατούμενους, για αυτό άλλωστε και συνήθως σε αυτό εντάσσονται αναρχικοί, ερυθροταξιαρχίτες, "ισλαμιστές τρομοκράτες" κ.α. Δεν έχουν πάρα πολλές διαφορές από το κλειστό καθεστώς με τη διαφορά ότι δεν έρχεσαι σε επαφή με τους κοινούς κρατούμενους και με τις αλλες πτέρυγες. Το κύκλωμα AS υφίσταται στις φυλακές της Ferrara, Tolmezzo, Terni, Alessandria ενώ

στις γυναικείες πρόσφατα έκλεισαν όλες και άνοιξε το AS2 στη φυλακή της Aquila. Η τρέχουσα απεργία πείνας εδώ και ένα μήνα έχει ξεκινήσει από τις δύο συντρόφισσες, την Anna και τη Silvia, που βρίσκονται κλεισμένες στην AS2 της Aquila για τις απάνθρωπες συνθήκες κράτησης τους. Η κατάσταση στην Aquila είναι ως εξής. Είναι μια φυλακή κυρίως για το 4Ibis και η μια πτέρυγα προορίστηκε για το κύκλωμα AS2 αλλά λόγω του ότι δεν υπάρχει ακόμα κάποιος συγκεκριμένος κανονισμός για το AS, οι συντρόφισσες βιώνουν τους περιορισμούς του 4Ibis. Οπότε, Ι2 ντού τη μέρα με μεταλλικούς ανιχνευτές, προσωπικά αντικείμενα εκτός κελιού, απαγόρευση μεταφοράς οποιουδήποτε αντικειμένου στην αυλή, απαγόρευση του να κλείνεις το φώς όταν θέλεις, απαγόρευση του να κάνεις οποιαδήποτε ερώτηση (για αυτόν το λόγο μαζεύουν μια σειρά από πειθαρχικά παραπτώματα), μέγιστο 3 βιβλία στο κελί, μοναδική στιγμή που μπορούν να συναντηθούν η ώρα του μεσημεριανού αλλά από όταν ξεκίνησαν την απεργία πείνας τους την έκοψαν και αυτή, απομάκρυνση από τις οικογένειές τους, δυνατότητα λήψης επισκεπτηρίο μόνο μια μέρα την εβδομάδα και πολλοί άλλοι περιορισμοί. Σαν αλληλεγγύη στη διαμαρτυρία τους ζητώντας τη μεταγωγή τους καθώς και το κλείσιμο της απάνθρωπης πτέρυγας AS ξεκίνησαν απεργία πείνας συμπαράστασης και οι Ghespe, Giova, Alfredo, Stecco, Marco, Leo, Madda ενώ αυτή τη στιγμή συνεχίζουν οι Anna, Silvia, Alfredo, Marco και η Natascia η οποία πρόσφατα μεταφέρθηκε και αυτή στην Aquila μετά την έκδοσή της από τη Γαλλία (είχε συλληφθεί στα πλαίσια της επιχείρησης Prometeo).
Οι μορφές αλληλεγγύης από τους συντρόφους έξω για την απεργία πείνας, αλλά και στους κρατούμενους γενικά είναι διάφορες. Από νυχτερινές ενέργειες μέχρι δημόσιες εκδηλώσεις, από συγκεντρώσεις έξω από φυλακές ή στην πόλη μέχρι καταλήψεις δημαρχείων και κρεμάσματα πανώ από γερανούς, από παρεμβάσεις για τη διακοπή εκδηλώσεων η δημόσιων συνεδριών που έχουν να κάνουν με θέματα της φυλακής μέχρι εισβολή στην εκκλησία κατά την ώρα της θείας λειτουργίας, από παρεμβάσεις σε ραδιοφωνικούς σταθμούς για να διαβαστούν ανακοινώσεις μέχρι ατομικές ενέργειες σε αλληλεγγύη. Γενικά, μπορεί να ειπωθεί ότι μεταξύ των αναρχικών υπάρχει τον τελευταίο καιρό ένα αναζωπυρωμένο ενδιαφέρον για τις φυλακές καθώς η καταστολή τα τελευταία δύο χρόνια είναι πολύ σκληρή αφού εδώ και πολλές δεκαετίες δεν είχαν βρεθεί τόσοι πολλοί

αναρχικοί πίσω από τα σίδερα ή σε κατ οίκον κράτηση. Πράγματι, αυτή τη στιγμή γίνονται πολλές προσπάθειες στην κατεύθυνση δημιουργίας και συντήρησης ενός υποστηρικτικού δικτύου εκτός των φυλακών για τους αναρχικούς φυλακισμένους, από τις οποίες μια πρώτη έκφραση είναι αυτή η απεργία πείνας. Προφανώς δεν λείπουν οι δυσκολίες είτε σε επίπεδο πληροφόρησης (πολλοί κρατούμενοι υφίστανται λογοκρισία στην αλληλογραφία, άλλοι δεν δικαιούνται συχνά επισκεπτήρια και επομένως οι χρόνοι πληροφόρησης από έξω μέσα και αντιστρόφως είναι πολλές φορές μεγάλοι), είτε σε οργανωτικό επίπεδο καθώς και εκτός των τειχών η κατάσταση μετάξύ μας δεν είναι η καλύτερη από άποψη ενότητας, για διάφορους λόγους (όχι μόνο για λόγους διαφορετικών οπτικών).

Γράμματα φυλακισμένων υπόθεσης Πάνικο

Γκέσπε

Κατά την πολλοστή επιχείρηση των digos και των ROS, συνελήφθησα μαζί με άλλα 7 ακόμη άτομα. Η φαντασία δεν τους λείπει ποτέ σε αυτά τα ψοφίμια (να τους έλειπε τουλάχιστον η υγεία) και όποιος είχε τη δυνατότητα να δεί τα δικαστικά έγγραφα κατάλαβε πόσο υπερέβαλλαν εαυτόν και αυτή τη φορά*. Πρέπει όμως να ειπωθεί ότι παρόλο που τα έγγραφα φαντάζουν αστυνομικό μυθιστόρημα (αμφίβολης ποιότητας μάλιστα), αναφέρουν 3 περιστατικά που έχουν λίγο να κάνουν με τη φαντασία: οι μολότοφ ενάντια στο αστυνομικό τμήμα των καραμπινιέρι στο Rovezzano τον Απρίλη, ο "εκρηκτικός μηχανισμός" που εξερράγη στη βιβλιοθήκη "Bargello" της Casapound όπου ο ειδικός πυροτεχνουργός της αστυνομίας έχασε ένα χέρι και ένα μάτι, και το ότι όλα τα άτομα που συνελήφθησαν είναι αναρχικοί. Αυτή τη στιγμή στη φυλακή βρίσκομαι μόνο εγώ και ο Πάσκα. Ενα από τα λεγόμενα των εγγράφων που μου έκανε εντύπωση αλλά δεν με εξέπληξε είναι το κίνητρο της προφυλάκισής μου: δηλαδή το γεγονός ότι συνεχίζω να συναναστρέφομαι με άτομα του αναρχικού χώρου. Προσωπικά, ζώντας την αναρχική μου τάση, είχα πάντα στην άκρη του μυαλού μου μια πιθανή φυλάκιση και τώρα χωρίς καμμία διάθεση θυματοποίησης είμαι εδώ. Τι να πω... Ο αγώνας συνεχίζεται ενάντια σε κάθε τύπο φυλακής... για την αναρχία.

Χαιρετισμούς, Γκέσπε

Το πάθος για τη λευτεριά είναι δυνατότερο από όλα τα κελιά

20/08/2017

Γειά σας,

βρίσκομαι στην 5η πτέρυγα από την πρώτη μέρα της κράτησής μου χωρίς να περάσω από το μεταγωγών. Αρχίζω να προσαρμόζομαι και να γνωρίζω τους άλλους κρατούμενους. Στην αρχή η πτέρυγα ήταν με λίγο περισσότερη κίνηση, με ταραχές καθημερινά, αν και συνήθως μεταξύ των κρατουμένων (!). Το φαγητό, 3 στις 4 φορές δεν τρώγεται και την κυριακή δεν έχει δείπνο, οπότε όποιος δεν έχει λεφτά για να ψωνίσει...Στο κελί βρίσκομαι με έναν κούρδο (στην πτέρυγα είμαστε συνολικά 55) και τα πάμε αρκετά καλά. Σχεδόν πριν από δέκα μέρες έγινε εισβολή στο κελί (η τυπική μηνιαία εισβολή) η οποία όμως δεν είχε τίποτα το τυπικό αυτή τη φορά.

Αντί για όλη την πτέρυγα (Ι9 κελιά) κάναν από το κελί 5 (το δικό μας) μέχρι το κελί 8. Μας βγάλαν όλους στο διάδρομο και μείναμε εκεί για μισή ώρα. Μπαίνοντας ξανά στο κελί έμεινα έκπληκτος από τον τρόπο τους χωρίς κανένα ίχνος αξιοπρέπειας. Τα άλλα τρια κελιά τα αναποδογύρισαν πάνω κάτω ως συνήθως....Από εμάς δεν άγγιξαν τίποτα!! Άφησαν τα πάντα όπως ήταν, κατέσχεσαν τα ... από μπουκάλια και τα σκουπίδια (που είχα αδειάσει από το προηγούμενο βράδυ... και έτσι δεν μου τα έλεγξαν). Να σημειωθεί επίσης η παρουσία ενός γαλονά της ομάδας MOF, που είναι η ομάδα των κρατουμένων "εργαζόμενων" οι οποίοι είναι υπεύθυνοι για τη συντήρηση των φυλακών, υπό τη συνεχή επιτήρηση των δεσμοφυλάκων. Κανένας στην πτέρυγα δεν είχε ποτέ δει έναν γαλονά της MOF κατά τη διάρκεια ελέγχου σε κελί και κάποιος άκουσε κάποιον ανώτερο να του λέει: "πήγαινε κατευθείαν στο κελί 5". Τι να πω! Το κελί είναι αυτό που είναι, στα θετικά το ότι υπάρχει ένα μικρό μπαλκονάκι (που έχει δώσει τη δυνατότητα σε πολλούς κρατούμενους να κάψουν το κελί κρατώντας στο ύψος τους την αξιοπρέπειά τους, 4 ή 5 φορές από όταν είμαι εδώ "φιλοξενούμενος παρά τη θέληση", ποτέ εδώ στην πτέρυγα). Η σχέση με τους δεσμοφύλακες χαρακτηρίζεται από εκατέρωθεν αδιαφορία εκτός από 3-4 από αυτούς με τους οποίους υπήρξε εξ αρχής "αγάπη" από την πρώτη στιγμή. Καθεστώς κράτησης κλειστό, βγαίνεις στην αυλή μόνο για δύο ώρες το πρωί, και 2 ώρες για μεσημεριανό, και για να πας στο άλλο κελί για κοινωνικοποίηση.

Η έρευνα μιλάει από μόνη της, με μεθοδολογία διάτρητη που μπάζει από παντού, με σενάρια φανταστικά και παράδοξα. Ξεκινώντας από το βασικό ότι το δίπολο αθώος-ένοχος αυτών που στην καρδιά έχουν μόνο το πως θα υπερασπιστούν αυτό το σύστημα, το κατουράω (ορίστε και οι αιχμηρές ατάκες μου) ούτε έχω καμμία όρεξη να αναλύσω το θέμα με "δικαστικούς όρους" τους οποίους απεχθάνομαι. Αν και είναι βαρύ, και θα έλεγα ότι λειτουργικά ανούσια η τυπική τους "διαφθορά της γλώσσας", παραδέχομαι ότι δεν σταματάει να με εκπλήσσει η "οργουελιανή" τους φλέβα. Όπως για παράδειγμα όταν μιλάνε για "εγκληματική οργάνωση με σκοπό να επιβάλλει την ιδεολογία της με τη βία" με αρχηγούς και πρόβατα. Τι να πω... το λένε αυτοί που με σκοπό και αρχή επιβάλλει καθημερινά το υπάρχον σύστημα σε όλα τα άτομα, με τη βία μπάτσων και στρατιωτικών, δικαστηρίων και φυλακών κάθε τύπου με όλες τις μαλακίες, τις υποδομές και τα συστήματα ελέγχου, που χρησιμοποιούν και καθιστούν δυνατό

"άτομα"-ενεργούμενα με τρόπο βαθιά εξονυχιστικό αυτόν τον καρκίνο που τον ονομάζουν "πολιτισμένη κοινωνία" στην οποία θέλουν να μας εντάξουν με το ζόρι. Όταν αυτό δε μένει μόνο στην αγανάκτηση στα λόγια θεωρείται επικίνδυνη χειρονομία προς τιμωρία και έλλειψη αξιοπρέπειας. Όποιος με γνωρίζει ξέρει ότι ένα τέτοιο παράδοξο τόσο μεγάλο θα μπορούσε να με κάνει να γελάσω, εκτός από το να εξοργιστώ, αν δεν βρίσκονταν και ο Πάσκα στη φυλακή ακριβώς για αυτόν τον λόγο! Στέλνω σε αυτόν την αδελφική μου θερμή αγκαλιά ελπίζοντας ότι το γράμμα μου θα φτάσει πιο αργά σε σχέση με την αποφυλάκισή του! Μια μεγάλη αγκαλιά και σε σένα Γκρέγκ!
Η σκέψη μου πηγαίνει και στους/στις αναρχικούς/ές που πρόσφατα συνελήφθησαν στο Τορίνο και στους/στις αναρχικούς/ές για την υπόθεση "Scripta Manent" και σε όλα εκείνα τα άτομα που βάζουν στο παιχνίδι τη ζωή τους ο καθένας/ η καθεμία με τις πρακτικές του, σύμφωνα με τις δικές του τάσεις... για την Αναρχία!
Η φυλακή είναι μια από τις μέγιστες εκφράσεις της καταστολής στην κοινωνία-φυλακή, και ως τέτοια θα προσπαθήσω να την κατανοήσω όσο πιο βαθιά μπορώ, προσπαθώντας και ελπίζοντας να συνεισφέρω στην καταστροφή της.

Ghespe

Υ.Γ. Οσον αφορά το GUAP: Το πάθος για τα συνθήματα τα οπαδικά, είναι δυνατότερο από τη σοβαροφάνεια
20/09/2017

Γειά (...). Μετά τις συλλήψεις για την υπόθεση Scripta Manent, τη μεταφορά στη φυλακή της Aquila, η πρώτη είδηση που μου έφτασε ήταν ότι βρίσκονται σε καθεστώς 41bis (ότι είναι πολύ διαφορετικό από το AS2) και εδώ επίσης η ιδέα ήταν να υπάρξει ένας συντονισμός μεταξύ των κρατουμένων. Είμαι πολύ χαρούμενος από τις τελευταίες συναντήσεις που μαθαίνω ότι γίνονται γιατί πιστεύω ότι ένας συντονισμός εντός-εντός/ εντός-εκτός είναι πολύ σημαντικός από την πλευρά του αγώνα. Έχω κάποιες αμφιβολίες σχετικά με τη διαφοροποίηση από τη μια το θέμα των συγκεκριμένων αιτημάτων σε σχέση με το κύκλωμα AS2 και από την άλλη η γενικότερη ανάλυση των ειδικών καθεστώτων, δεν έχω καταλάβει καλά τι

εννοείται. Παράλληλα? Όπως και να χει, αυτή τη στιγμή αυτό που έχει σημασία είναι να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των συντροφισσών.
Εχω διαβάσει το γράμμα της Ρ. που μιλάει για τις διαμαρτυρίες στη φυλακή του Tolmezzo για τις περικοπές στις ώρες εργασίας...εδώ δεν υπάρχει ίχνος αντίδρασης (ακόμα περισσότερο διαμαρτυρίας…)! Η τελευταία αναδιάρθρωση εδω πήγε λίγο πολύ έτσι: αύξηση της αμοιβής για τους εργαζόμενους κρατούμενους στο τέλος του '17. Οι δεσμοφύλακες απεργούν και αυτοί γιατί θέλουν αύξηση και εκείνοι και εν τέλει την παίρνουν. Τον επόμενο μήνα μειώνεται ξανά η αμοιβή. Ένα μήνα πιο μετά μειώνεται στο μισό ο αριθμός των εργαζόμενων κρατουμένων (οι ώρες παρέμειναν οι ίδιες). Η θέση του εργαζόμενου "γραφιά" καταργήθηκε σαν μισθωτή, πλεον το ρόλο τον έχει ένας "εθελοντης", χωρίς αμοιβή. Αυτή τη στιγμή αυτή είναι η μόνη θέση χωρίς αμοιβή. Δεν υπάρχει ούτε σκιά από διαμαρτυρία. Δεν έγιναν ούτε ακόμα και μετά από (χειμωνιάτικους) μήνες κρύων ντούζ! Υπήρξαν κάποια ωραία περιστατικά αλλά τίποτα παραπάνω! Το επίπεδο της συνοχής και της αλληλεγγύης είναι δραματικό.
Σας χαιρετώ τώρα, μια αγκαλιά σε όλους/όλες!

Φυλακή Φλωρεντίας (Sollicciano) 20/05/2019

Ghespe

Υ.Γ.: ο εγγυητής των δικαιωμάτων των κρατουμένων εδώ είναι τυφλός! Εκτός από τον ρόλο που είναι έτσι είναι και επί του πρακτέου!

Giovanni
17/05, Φυλακή Φλωρεντίας (Sollicciano)

Γειά! Αφήνω τις φιλοφρονήσεις και πάω κατευθείαν στο ψητό. Διάβασα τα πρακτικά της συνέλευσης που έγινε στη Ρώμη και είμαι χαρούμενος που υπάρχει μια συνάντηση μεταξύ συντρόφων/ισσών για την υπάρχουσα κατάσταση και σε γενικές γραμμές συμφωνώ με όλα τα σημεία που τέθηκαν. Το σημείο στο οποίο θα ήθελα να σταθώ λίγο παραπάνω είναι η κατάσταση των συντροφισσών στη φυλακή της Aquila το οποίο το θεωρώ το πιο επείγον. Εδώ είχαμε λάβει γνώση της κατάστασης και είχαμε σκεφτεί να κάνουμε κάτι συντονιζόμενοι με όλους όσους βρίσκονται κρατούμενοι/ες

(προφανώς ρωτώντας πρώτα τις συντρόφισσες από την Aquila), στη συνέχεια όμως η κατάσταση άλλαξε τις τελευταίες εβδομάδες. Προσωπικά θεωρώ ότι αυτό που μπορεί να είναι πιο εφικτό είναι ένας αγώνας με σκοπό να πετύχουμε έναν συγκεκριμένο στόχο. Αυτός ο στόχος προφανώς θα τεθεί από τις συντρόφισσες οι οποίες βρίσκονται στην Aquila και είναι αυτές που βιώνουν αυτή την κατάσταση.
Ειλικρινά, δεν ξέρω ποιά είναι η επιλογή που έχει πιο πολύ νόημα, του να πετύχουμε τη μεταγωγή τους, το οποίο μπορεί να σημαίνει ότι οι συντρόφισσες θα μεταφερθούν δεν ξέρω και γω που ή του να πετύχουμε το να τηρηθεί ο κανονισμος, το οποίο σημαίνει ότι θα μείνουν σε μια φυλακή που είναι σχεδιασμένη για τον 4Ibis. Μια άλλη ιδέα που κατατέθηκε από έναν σύντροφο να ποντάρουμε στην "απο-ιεράρχησή τους" δε με βρίσκει σύμφωνω γιατί δεν καταλαβαίνω το νόημα αλλά κυρίως και τον τρόπο με τον οποίο μπορούμε να το πετύχουμε. Πιστεύω ότι μια γενική ανάλυση σε σχέση με τις ειδικές συνθήκες δε θα ήταν άσχημη. Εκτός των άλλων, στις I5-I6-I7 και 22 Ιουλίου θα γίνουν οι τελευταίες ακροάσεις και στις 22 η απόφαση για την επιχείρηση Πάνικο. Θα μπορούσαν να είναι και αυτές οι ημερομηνίες μια αφορμή για να προωθήσουμε/ανοίξουμε ακόμα πιο πολύ κάποιες κουβέντες. Αναφέρομαι στην κατάσταση στην Aquila αλλά και στο θέμα της τηλεδιάσκεψης (παρόλο που για τη δική μας περίπτωση δεν είναι κάτι που έχει μέχρι τώρα εφαρμοστεί). Σε ότι αφορά τα πρακτικά, εδώ και κάποιο καιρό δε μου φτάνουν. Αν δεν κάνω λάθως, η τελευταία που έλαβα ήταν από τη Ρώμη τον Απρίλη και γενικά τους τελευταίους μήνες δεν έχω λάβει πολλά. Δεν ξέρω αν έχουν κρατηθεί/χαθεί.
Εδώ η κατάσταση είναι αρκετά τραγική αν και με άλλο τρόπο από αυτό που βιώνουν οι σύντροφοι/ισσες στη φυλακή του Tolmezzo και της Aquila. Κατά κάποιο τρόπο είναι το αντίθετο. Δεν συναντώ μεγάλα προβλήματα με την αλληλογραφία, πάνω κάτω μπαίνει αυτό που επιτρέπεται βάσει νόμου, εκτός από τα εγγεγραμμένα cd. Δεν υπάρχει όριο στα βιβλία (στο κελί έχω καμμιά κατοσταριά) και έχουμε το πρόβλημα του πως να τα βγάλουμε δεδομένου ότι ο διευθυντής δεν αφήνει να βγαίνουν μέσω των επισκεπτηρίων. Δεν είμαστε απομονωμένοι, το αντίθετο, ζούμε ο ένας πάνω στον άλλο. Στην πτέρυγά μου είμαστε περίπου 60, υπάρχουν I7 κελιά με 3 κρεββάτια (κουκέτα) και 2 μεγάλα κελιά των 6, 3 ντούζ για όλη την

πτέρυγα (κανονικά είναι 4 αλλά το ένα δε λειτουργεί). Η δομή της φυλακής του Sollicciano εκτός από το ότι είναι απαίσια, είναι πολύ λίγο λειτουργική και σάπια και κυρίως η δικαστική πλευρά είναι μια ανοικτή χωματερή. Ο αέρας πραγματικά μοιάζει με αυτόν της χωματερής. Αλλά το μεγάλο πρόβλημα είναι η τεράστια γραφειοκρατική μηχανή, άχρηστη και ανόητη από τη φύση της, η οποία φτάνει σε απίστευτα επίπεδα μη αποτελεσματικότητας. Σε γενικές γραμμές δεν λαμβάνεις ποτέ μια απάντηση. Για τίποτα, ούτε καν για σοβαρά ζητήματα που ο χρόνος είναι σημαντικός. Τα κελιά είναι συνεχώς κλειστά, υπάρχουν 4 ώρες προαυλισμού, 2 το πρωί και 2 το απόγευμα (επι της ουσίας δεν είναι ποτέ 2 ώρες γιατί πάντα σου τρώνε μισή ώρα), υπάρχει ένας χαμός. Ο καλύτερος τρόπος για να φωνάξεις το φύλακα είναι ουρλιάζοντας ή βαρώντας τα σίδερα στα κελιά! Στην πτέρυγα, η κατάσταση είναι εντάξει, που και που γίνεται κανένας καβγάς/ξύλο αλλά σε νορμάλ πλαίσια. Μετά το επεισόδιο ξύλου το σεπτέμβρη μεταξύ μαγκρεμπίνων (άραβες της βόρειας αφρικής) και αλβανών η κατάσταση έχει λίγο ηρεμήσει. Ενότητα/αλληλεγγύη μεταξύ των κρατούμενων δεν υπάρχει ούτε για δείγμα και είναι απίθανο να φανταστούμε κάποιον κοινό αγώνα όλοι μαζί. Δυστυχώς, πολύ συχνά η οργή εκτονώνεται μεταξύ των κρατουμένων αντί να κατευθυνθεί ενάντια στους πραγματικούς υπεύθυνους της καταπίεσης. Οι φύλακες είναι σε γενικές γραμμές "ήρεμοι" με εξαίρεση μια μερίδα από αυτούς που είναι μαλάκες. Είναι πολύ ρατσιστές και ιδίως προς τους μαύρους (υπάρχουν πολλοί νιγηριανοί) και τους βορειοαφρικανούς (πιστεύω επειδή είναι ο πιο εύκολος και ευάλωτος στόχος γιατί δεν έχουν κανένα στήριγμα έξω). Συχνά υποσκάπτουν έριδες και κόντρες μεταξύ αλβανών/ρουμάνων και βορειοαφρικανών. Εγώ δεν έχω αντιμετωπίσει κάποιο σοβαρό πρόβλημα από τους φύλακες δεδομένου ότι μιλάω μαζί τους μόνο για το απαραίτητο και έχω μηδέν εμπιστοσύνη. Παρόλα αυτά, σε μερικούς από αυτούς είμαι ιδιαίτερα αντιπαθητικός, ο ένας από τους οποίους είναι και φασίστας οργανωμένος.

Αυτά πάνω κάτω...περιμένω νέα και ενημερώσεις, κυρίως σε σχέση με την κατάσταση στην Aquila.

Στέλνω μια δυνατή αγκαλιά σε όλους/ες! Φιλιά! Για τη λευτεριά.

Giovanni

Επιβεβαιώνω ότι ειπώθηκε αλλά χρειάζομαι έναν γιατρό για να πιστοποιήσει αυτό που μου συνέβη. Όταν βγήκα από το κελί, είναι αλήθεια ότι έσπρωξα το δεσμοφύλακα που ήταν παρόντας στον όροφο, Στη συνέχεια κατεβαίνοντας από την είσοδο έσπρωξα τον άλλο δεσμοφύλακα που με περίμενε και ήταν μέλος της φρουράς. Δηλώνω όμως ότι αμέσως μετά δέχτηκα επίθεση από παραπάνω από δέκα φύλακες, με χαστούκια και γροθιές, με ρίξαν στο έδαφος και δέχτηκα χαστούκια και μπουνιές, κλωτσιές στο κεφάλι, στη μέση, στη σπονδυλική στήλη, στο αριστερό και στο δεξί πόδι και στο αριστερό χέρι. Όταν σηκώθηκα δέχτηκα και άλλα χτυπήματα μέχρις ότου μου πέρασαν χειροπέδες. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης με προσβάλλανε και με απείλησαν με βαρύ τρόπο. Αυτό που φαίνεται από τα έγγραφα και κυρίως από τις ιατρικές γνωματεύσεις ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΔΕΝ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΔΗΛΩΝΕΙ Ο ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ, και έτσι λόγω του ότι πρόκειται για βαρύ περιστατικό, εφαρμοζεται ο αποκλεισμός 15 ημερών από τις κοινές δράσεις.
Αυτό δήλωσα στο πειθαρχικό συμβούλιο που συγκαλέστηκε στις 9 Νοέμβρη μετά τα γεγονότα στη φυλακή πριν τη δίκη της 8/11.
Θα ήταν όμως πολύ ενδιαφέρον να μιλήσω για αυτά που έχουν συμβεί τον τελευταίο ενάμιση μήνα. Στις 2 Οκτωβρίου το πρωί φεύγω από τη φυλακή του Τέραμο για το Λέτσε, φτάνω κατά τις 4 στη φυλακή. Ίσα ίσα ο χρόνος για τις γραφειοκρατικές διαδικασίες και μέχρι να κάνω ένα ντούζ ήδη είναι ωράριο κλεισίματος. Την επόμενη μέρα περιμένοντας τη δίκη ζητάω να βγώ στον καθαρό αέρα αλλά η απάντηση είναι αρνητική γιατί 'εδώ είσαι σε απομόνωση'. Η εξήγηση θα φτάσει μόλις δύο ώρες μετά. Λίγο μετά πάω στη δίκη και στην επιστροφή δε μου επιτρέπουν να γυρίσω στην πτέρυγα για να μαζέψω τα πραγματά μου γιατί το έχουν κάνει ήδη οι μπάτσοι. Πρέπει να ετοιμάσω το σάκο για να πάω με το αεροπλάνο στη Φλωρεντία στη δίκη. Ετσι, όταν οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι θα βρίσκονται από έξω από τη φυλακή του Λέτσε για συγκέντρωση αλληλεγγύης εγώ θα είμαι ήδη σε πτήση για τη Γένοβα.
Με βαριά καρδιά αφήνω μερικά πράγματα κάτω, όπως κατσαρόλες, τηγάνια, βιβλία, cd, μπροσούρες γιατί δεν μπορώ να πάρω πάνω από δύο σάκους οπότε διαλέγω ρούχα, σεντόνια, κουβέρτες και κανένα βιβλίο (συν τη

μηχανή του καφέ και το γκαζάκι, βασικά για τη φυλακή)
Οπότε, στις 3 Οκτώβρη στη Ι μετακινούμαι από το Λέτσε προς το Μπρίντεζι από όπου πρέπει να πάρω δύο αεροπλάνα (Μπρίντεζι-Ρόμα και Ρόμα-Γένοβα) και στη συνέχεια θα μετακινηθώ από τη Γένοβα στη Λα Σπέτσια με την κλούβα. Στις 9 το βράδυ φτάνω στη Λα Σπέτσια και πέφτω να κοιμηθώ με τα ρούχα, δεν παίρνω ούτε τα ρούχα μαζί μου και αποφασίζω να τα πάρω όλα την επόμενη μέρα γιατί είμαι πολύ κουρασμένος.
4 Οκτωβρίου, στις 8 το πρωί ντού στο κελί. Εκτός των άλλων στις 2 το βράδυ στο Λέτσε βρήκα κάτω από το στρώμα μια αυτοσχέδια λάμα την οποία και εξαφάνισα ευτυχώς, αφού την επόμενη μέρα οι δεσμοφύλακες μου ετοίμασαν τους σάκους...συμπτώσεις? Καλύτερα να προλαμβάνεις όπως και να χει από το να θεραπεύεις μετά.
Στις 6 Οκτώβρη με ανεβάζουν στην πτέρυγα και με βάζουν σε ένα δωμάτιο με ένα παιδί με το οποίο φαινομενικά θα μπορούσαν να υπάρχουν προβλήματα με τη μια, αλλά στην πραγματικότητα δεν τους δώσαμε αυτή την ευχαρίστηση στους δεσμοφύλακες και τα βρήκαμε ενόψει των αναγκών της φυλακής.
Στις 9 Οκτώβρη πάω στη δίκη και ήδη ξεκινάν προσβολές αμφίδρομα με τη φρουρά που έχει τρόπους κάγκουρα. Το αφήνω να περάσει. Από τη μέρα ΙΟ ή ΙΙ, δε θυμάμαι καλά την ημερομηνία παρουσιάζονται προβλήματα με τον προαυλισμό. Οι δεσμοφύλακες πρέπει να ειδοποιήσουν τον πρώτο όροφο προτού με αφήσουν να βγώ κατόπιν εντολής της διευθύντριας και του διευθυντή μετά από πρόταση 'εντολών από ψηλά' της απαγόρευσης συνάντησης εμού με έναν άλλο σύντροφο κρατούμενο στη Λα Σπέτσια.
Αρχίζω να μην αντέχω πλέον την κατάσταση αλλά η σταγόνα που ξεχειλίζει το βάζο φτάνει στις Ι8 του μήνα. Πηγαίνω ξανά στη δίκη, και εκτός του ότι πρέπει να υποστώ τη μετακίνηση πήγαινε έλα 300 χιλιόμετρα, δεμένος με χειροπέδες, η φρουρά αρχίζει να μιμείται τα πρόσωπα του Fast & Furious. Αφού μπούμε στη Λα Σπέτσια, στο γυρισμό από τη δίκη, αρχίζουν να ανάβουν σειρήνες, να βάζουν ήχους, να περνάνε τα φανάρια, να βγάζουν χειρόφρενα, να βρίζουν και να απειλούν τους άλλους οδηγούς ρισκάροντας να προκαλέσουν ατυχήματα, κάνοντας πατινιές… περνάνε από μια υπόγεια διάβαση με 80 την ώρα και κατά την προσγείωση, γιατί φάνηκε σαν πτήση, χτυπάω το κεφάλι, μου πέφτουν τα γυαλιά μου και

χτυπάω άσχημα στα πλευρά που ακόμα με πονάνε.
Ανεβαίνω στην πτέρυγα πολύ θυμωμένος, την επόμενη μέρα ζητάω επίσκεψη ιατρική αλλά όπως είναι λογικό δεν βρίσκουν τίποτα, τους λέω ότι θέλω να μιλήσω με τη διοίκηση και τη διευθύντρια και να επιταχύνουν τις διαδικασίες της αίτησης μεταγωγής (επίσημα κατατίθεται στις 23). Αυτοί ξέρουν ήδη ότι αν θα πρέπει να φύγω από τη Λα Σπέτσια για την επόμενη δίκη δε θα τους κάνω τη ζωή εύκολη αλλά παρόλα αυτά δε δίνουν σημασία στις λέξεις μου.
Στις 26 Οκτώβρη φτάνει ένα χαρτί από τη σωφρονιστική υπηρεσία ενημερώνοντάς με ότι αρνούνται τη μεταγωγή μου μετά από 4 μέρες από την κατάθεση του αιτήματος, όπως μπορεί κάποιος να φανταστεί προαποφασισμένο και χωρίς να διαβάσουν καν το αίτημά μου καθώς η άρνηση σε αίτημα σε τόσες λίγες μέρες είναι χρόνος ρεκόρ. Εκνευρισμός, εκατέρωθεν προσβολές με τους φύλακες και παρόλο που ξέρω ότι δε χρησιμεύει σε τίποτα δηλώνω την ασυμβατότητά μου με τη σωφρονιστική υπηρεσία της Λα Σπέτσια. Ήθελα να ξεκινήσω την απεργία πείνας στις 31/10 αλλά περιμένω μέχρι τις 5 Νοέμβρη καθώς δεν έχει τόσο νόημα κατά τη διάρκεια των γιορτών (στην Ιταλία 31/10-2/11 είναι γιορτή) και ζητώ να μιλήσω με τη διευθύντρια αλλά μου λένε ότι αύριο το πρωί θα σε καλέσει. Το επόμενο πρωί τίποτα, οπότε αρνούμαι να μπω στο κελί μου από τις 12 στις 13 και στη συνέχεια κατεβαίνω στην αυλή και μένω και εκεί αρνούμενος να γυρίσω στο κελί. Μετά από μισή ώρα (γύρω στις 14.30) με καλεί η διευθύντρια με το διοικητή και τους δηλώνω το κώλυμά μου να πάω στο δικαστήριο με τη φρουρά της σωφρονιστικής υπηρεσίας καθώς βρίσκομαι κρατούμενος περισσότερο από 500 χιλιόμετρα από την οικογένειά μου και 150 χιλιόμετρα από τη δίκη, και ξέρουν πολύ καλά ότι άν δε φύγω στις 8 του μήνα κάτι θα συμβεί. Αυτοί απαντάνε ότι εκτελούν τις εντολές της σωφρονιστικής διοίκησης και ότι αναλαμβάνω εγώ την ευθύνη του τι θα κάνω. Εγώ απαντώ ότι σίγουρα θα αναλάβω ότι κάνω αρκεί να μου επιτίθενται ένας ένας και όχι 10 εναντίον 1.
Λοιπόν, στις 8/11 συμβαίνει αυτό που έγραφα και στην αρχή του κειμένου. Αφού μου πέρασαν τις χειροπέδες και συνέχισαν να με χτυπάνε κάλεσαν το γιατρό ρωτώντας τον αν ήμουν σε θέση να παραστώ στο δικαστήριο και αυτός φοβισμένος από την κατάσταση, βλέποντας τις μελανιές και τα χτυπήματα (αλλά δεν τα έγραψε ποτέ) και με ρωτάει

"Θέλεις να πας?". Εγώ απαντώ καταφατικά γιατί είχα ετοιμάσει και μια δήλωση για να διαβάσω την οποία και τροποποίησα στη συνέχεια προσθέτοντας ότι με είχαν χτυπήσει στη φυλακή πριν από το δικαστήριο. Αυτή ήταν μια δήλωση αρκετά ήπιων τόνων στην οποία εξηγούσα τους λόγους για τους οποίους ζητώ τη μεταγωγή μου. Στην αίθουσα, ο δικαστής δεν με αφήνει να διαβάσω τη δήλωσή μου λέγοντας ότι δεν είναι ο κατάλληλος χώρος για δηλώσεις αλλά παρόλα αυτά καταφέρνω να ειδοποιήσω τους αλληλέγγυους ότι με έχουν χτυπήσει οι δεσμοφύλακες και ότι βρίσκομαι σε απεργία πείνας εδώ και 4 μέρες. Με διώχνουν κακήν κακώς από την αίθουσα και μάλιστα ένας δεσμοφύλακας με χαστούκιζε μέχρι τέλους, μου βάζουν τις χειροπέδες πολύ σφιχτά και οι αντίχειρές μου γίνονται μώβ και είμαι ένα βήμα από τη λυποθυμία. Με πηγαίνουν στο υπόγειο του δικαστηρίου και μετά από λίγο με ξαναανεβάζουν ενώ στην αίθουσα πλέον βρισκόμαστε μόνο εμείς οι 3 κατηγορούμενοι, οι δικαστές, οι μπάτσοι και οι δικηγόροι. Λέω στους άλλους δύο συντρόφους ότι θέλω να παραμείνω για να δείξω τα σημάδια από τα χτυπήματα στο δικηγόρο και να γυρίσω όσο το δυνατόν αργότερα στη Λα Σπέτσια για να αποφύγω ένα ακόμα ξύλο. Δεν έγινε έτσι τελικά, παρόλο που με γύρισαν 5-6 γορίλες φύλακες και έκανα την ιατρική επίσκεψη για την απεργία πείνας. Προσπάθησα να καταγραφούν τα εμφανή σημάδια στο σώμα μου αλλά για αυτούς δεν υπάρχει τίποτα. Για τις επόμενες δύο μέρες προσπαθώ ακόμα να καταγράψω τα σημάδια σε κάποιο επίσημο έγγραφο αλλά όπως λένε "δεν μπορούν να γραφούν πράγματα που δεν φαίνονται". Τελειώνει η ιατρική επίσκεψη και με ξαναμεταφέρουν στο κελί Ι στο ισόγειο όπου κοιμήθηκα την προηγούμενη νύχτα στη Λα Σπέτσια. Καθεστώς κλειστού τύπου, τα πραγματά μου ήταν ήδη πακεταρισμένα από τους φύλακες και βρίσκονταν στο κελί. Την επόμενη μέρα τουλάχιστον με αφήνουν να πάρω τα υπόλοιπα πράγματά μου και περνάω από το πειθαρχικό όπου μου δίνουν Ι5 μέρες στην απομόνωση.

Όλα αυτά είναι εκείνα που με έκαναν να δώσω δύο σπρωξίματα στους δεσμοφύλακες και η εμπειρία μου από τη Λα Σπέτσια δεν είναι τίποτα μη φυσιολογικό. Φύλακες που σε προκαλούν συνεχώς και σε χτυπάνε όταν βρίσκεσαι στο έδαφος με κλωτσιές και μπουνιές στο κεφάλι και στη μέση, διευθύντρια που καλύπτει το ξύλο μαζί με τη βοήθεια των γιατρών (στις 4 ιατρικές επισκέψεις με 3 διαφορετικούς γιατρούς, ίσως ο ένας τη

δεύτερη φορά που με είδε έγραψε τις περιοχές όπου πονούσα), και οι φύλακες σε απειλούν και από πάνω ότι θα σε μηνύσουν για προσβολή δημοσίας αιδώς ενώ και ο δικαστής δε σε αφήνει ούτε να κάνεις μια δήλωση στην αίθουσα και σε διώχνει κακήν κακώς.
Όλα αυτά είναι κανόνας. Για αυτό το λόγο και δε με εκφράζει η κανονικότητα της κοινωνίας που δικαιολογεί και καλύπτει την εξουσία καθώς και τις καταχρήσεις εξουσίας. Για αυτόν τον λόγο θα συνεχίσω την απεργία πείνας συνεχίζοντας να ζητώ τη μεταγωγή μου σε άλλη φυλακή, όπως κατά το τραγούδι "nell ora di liberta" του De Andre "δεν μπορώ να αναπνέω τον ίδιο αέρα με ένα δεσμοφύλακα" έτσι και εγώ θέλω να αποφύγω να μοιράζομαι τον ίδιο αέρα με δεσμοφύλακες που με έχουν χτυπήσει, με γιατρούς τυφλούς και συνενόχους, τη διοικήτρια που δικαιολογεί συνεχώς τους υφιστάμενούς της λέγοντάς μου ότι τα φαντάζομαι εγώ όλα και τη διευθύντρια που κρύβει όσα μπορεί κάτω από το χαλάκι.

ΠΑΝΤΑ ΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ

PASKA

Υ.Γ. απεργία πείνας: αρχικό βάρος 5/II: I08,4 kg;
βάρος ημέρας II/II: I0I,8 kg.

* το κείμενο γράφτηκε στις II/II/20I8 και στάλθηκε τουλάχιστον δύο φορές, ξαναγράφτηκε στις 30/I2 και έφτασε μετά

Η καταστολή δεν μας τσακίζει, ας την τσακίσουμε εμείς!
Γειά σας σε όλες και όλους. Τελικά αποφάσισα να γράψω δυο γραμμές για το παρών κατασταλτικό θέατρο που βιώνουμε εμείς οι αναρχικές και οι αναρχικοί, και το οποίο έχει αιχμάλωτους στη φυλακή εμένα και άλλους δύο συντρόφους.
Εδώ και ΙΙ σχεδόν μήνες βρισκόμαστε αιχμάλωτοι στην παγίδα τους. Ο Γκέσπε ΙΙ μήνες όλους στην φυλακή, εγώ 7 στη φυλακή και 4 με υποχρέωση να μένω στο σπίτι και να επιστρέφω εκεί το βράδυ, ο Τζιόβα 2 μιση μήνες στην φυλακή και άλλους 8 μεταξύ υποχρεωτικής διαμονής στο σπίτι και υπογραφών.
Η περίφημη "Operazione Panico" ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 2016 και η καταστολή άρχισε στις 31 Ιανουαρίου 2017 και "χάρισε" σε άλλες συντρόφισες και συντρόφους μέρες φυλακής, συλλήψεις, κατ οίκον κρατήσεις, υποχρεωτικές διαμονές, υπογραφές, απαγορεύσεις εξόδου από τη Φλωρεντία και άλλες απίθανες απαγορεύσεις εξόδου από τη γειτονιά του Galuzzo, όπου βρισκόταν η κατάληψη της Riottosa η οποία και εκκενώθηκε μαζί με την άλλη αναρχική κατάληψη στην πόλη, τη Villa Panico.
Όλο αυτό για μια σειρά γεγονότων που συνέβησαν στην πόλη: μια επίθεση στα γραφεία της Casapound, δύο εκρηκτικούς μηχανισμούς μπροστά στα γραφεία των φασιστών (από τους οποίους ο ένας την Πρωτοχρονιά του 2017, όταν στην προσπάθεια απενεργοποίησης του μηχανισμού έχασε ένα χέρι και ένα μάτι ο πυροτεχνουργός, και μετά από αυτό το γεγονός προέκυψε η κατηγορία απόπειρας ανθρωποκτονίας για την οποία βρισκόμαστε μέσα προφυλακισμένοι οι 3), μια συγκέντρωση ενάντια στον μιλιταρισμό χωρίς άδεια από τις αρχές, μια πορεία χωρίς άδεια από τις αρχές, η επίθεση με μολότοφ στο αστυνομικό τμήμα των Καραμπινιέρι στο Rovezzano μετά τη σύλληψη δύο συντρόφων και μιας συντρόφισσας για έναν καβγά με τους μπάτσους έξω από μια συναυλία, συγκεντρώσεις έξω από τις φυλακές, συνθήματα στους τοίχους της πόλης... και εν τέλει οι κατηγορίες σε σχέση με την Πρωτοχρονιά που αυτοί προβάλλουν ως το κεντρικό της υπόθεσης.
Η έρευνα επιτάχυνε σημαντικά τους χρόνους της καταστολής μετά την 1η Γενάρη 2017, και φυσικά δε θα μπορούσε να λείπει μια κατηγορία εγκληματικής οργάνωσης-συμμορία (associazione a delinquere) καθώς και

άλλες απίστευτες θεαματικές σκηνές: συλλήψεις, αποφυλακίσεις, επιβαρυντικά μέτρα για συνθήματα σε τοίχους, επανεξετάσεις, εφέσεις, επανεξετάσεις ξανά... ανακριτές κατάλληλοι, ανακριτές ακατάλληλοι, αρχηγοί της αστυνομίας και της αντιτρομοκρατικής, μονάδα επιχειρήσεων της ιταλικής αστυνομίας (UOPI) και μπορείτε να προσθέσετε πολλά άλλα ακόμα... Μια δικαστική pastrocchio για να χτυπήσει συγκεκριμένες πρακτικές και όποιον τις εφαρμόζει γιατί όποιος δε σκύβει το κεφάλι στο σύστημα είναι εχθρός του.

Οι μέθοδοι των ερευνών είναι οι πιο ελεεινές και ξεδιάντροπες αλλά τι να περιμένουμε από τους εχθρούς μας? Συγκεκριμένα, για να δικαιολογηθεί η απόπειρα ανθρωποκτονίας και η άλλη κατηγορία μαζί με αυτή (οπλοκατοχή, κατασκευή και μεταφορά) που έχει σαν αποτέλεσμα εμάς τους τρείς συλληφθέντες σαν κατηγορούμενους μαζί με έναν άλλο σύντροφο, τηλεφωνικές υποκλοπές φιλικών συνομιλιών μεταξύ φίλων γίνονται βασικά στοιχεία ενοχής, κομμάτια DNA που μαζεύτηκαν στη σκηνή του εγκλήματος γίνονται ασυζητητί αποδείξεις ενοχής, συναισθηματικές και προσωπικές ψυχολογικές καταστάσεις γίνονται συμπτώματα παραδοχής ενοχής.

Για να μην αναφερθούμε στη μοχθηρότητά τους να προσπαθήσουν, χρησιμοποιώντας όλο αυτό το υλικό εγγράφων συνομιλιών που μοιάζει πιο πολύ με σενάριο ταινίας παρά με δικαστική έρευνα, να διαιρέσουν και να στρέψουν τον έναν σύντροφο ενάντια στον άλλο. Όλο αυτό δε γίνεται μόνο για να βρούν τον υπεύθυνο των πράξεων σύμφωνα με αυτούς, για να εκκενώσουν χώρους και να εκτελέσουν συλλήψεις αλλά έχει σαν σκοπό και να εξοντώσει τον αναρχικό χώρο, να διαιρέσει και να κατακερματίσει ακόμα περισσότερο την κατάσταση στην πόλη.

Λοιπόν, προσωπικά πιστεύω ότι προσπάθησαν αλλά δεν τα έχουν καταφέρει εντελώς. Υπάρχουν ακόμα άτομα που οργανώνονται, συζητούν και δρούν στην πόλη και όποιος έχει χτυπηθεί από την καταστολή αυτή τη χρονική περίοδο είναι ακόμα εδώ, με τις θέσεις του, με το κεφάλι ψηλά, και νομίζω ότι με συνείδηση επαναλαμβάνει: 'υπερασπίζομαι τη διαδρομή μου γιατί είμαι από την πλευρά του δικαίου'.

Η καταστολή τους μας έχει χτυπήσει αλλά δε μας έχει επιτεθεί έτσι όπως ήταν οι προθέσεις τους αρχικά.

Και στο σήμερα, πως συνεχίζουμε? Η καταστολή τους δεν επιτίθεται, ας της επιτεθούμε εμείς. Θα ήταν πολύ σημαντικό έτσι να ξαναξεκινήσουμε, αντί για τις συζητήσεις και από χίλιες σκέψεις και επιχειρήματα στην αλληλεγγύη σαν απάντηση στην καταστολή, από εκείνες τις πρακτικές που αυτοί μας χρεώνουν και τους ενοχλούν τόσο πολύ περισσότερο από τις θεωρητικές μας κουβέντες.
Να ξεχάσουμε αυτόν τον ενάμιση χρόνο προβλημάτων και να στραφούμε εκεί που τους πονάει. Για όσους είμαστε εντός των τειχών με το να χαμηλώνουμε όσο το δυνατόν λιγότερο στην εξουσία και με όσους είναι έξω με 'την επιλογή των όπλων που διαλέγει ο καθένας για τη μάχη'.
Χαιρετίσματα, μια μεγάλη αγκαλιά και ένα ουρλιαχτό γεμάτο οργή και αγάπη για τον Γκέσπε και το Τζιόβα!

Ενάντια στην εξουσία, για την ελευθερία!

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Paska

04/07/2017

Δυο λόγια για τα νέα δύο πακέτα ασφάλειας-δημόσιας τάξης και τι προβλέπουν

Decreto sicurezza I

Κατάργηση της παραχώρησης ασύλου για ανθρωπιστικούς λόγους. Το πρώτο άρθρο του διατάγματος ορίζει νέες επιπλέον προυποθέσεις για τη χορήγηση του ασύλου και περιλαμβάνει την άρση της προστασίας για ανθρωπιστικούς λόγους. Πριν την ψήφισή του ως νόμος, το αστυνομικό τμήμα μπορούσε να παραχωρήσει μια άδεια παραμονής στους ξένους πολίτες που παρουσίαζαν "σοβαρούς λόγους, ανθρωπιστικού χαρακτήρα ή λόγους που πήγαζαν από θεσμικές διεθνείς υποχρεώσεις του ιταλικού κράτους" είτε σε άτομα που φεύγαν από ανάγκη, λόγω πολεμικών συγκρούσεων, φυσικών καταστροφών ή άλλων γεγονότων αντίστοιχης σημασίας από κράτη εκτός της ΕΕ.
Η ανθρωπιστική βοήθεια είχε αναγνωριστεί και στους ξένους πολίτες οι οποίοι δεν μπορούσαν να απελαθούν γιατί θα είχαν καταδιωχτεί στη χώρα τους είτε στην περίπτωση που ήταν θύματα εργασιακής εκμετάλλευσης ή απάτης. Σε αυτήν την περίπτωση, η άδεια είχε διαφορετικά χαρακτηριστικά. Η διάρκεια κυμαίνονταν από έξι μήνες ως δύο χρόνια και ήταν ανανεώσιμη. Αυτή η διάταξη είχε εισαχθεί στην Ιταλία το 1998.
Το 2017, πριν το νομοσχέδιο για την ασφάλεια, στην Ιταλία κατατέθηκαν 130.000 αιτήσεις ασύλου διεθνούς προστασίας. Το 52% των αιτήσεων απορρίφθηκε, στο 25% παραχωρήθηκε το άσυλο για ανθρωπιστικούς λόγους, στο 8% αναγνωρίστηκε η κατάσταση πρόσφυγα, στο 8% παραχωρήθηκε το άσυλο με επίδομα και στο υπόλοιπο 7% αναγνωρίστηκε άσυλο άλλων μορφών.
Με την κατάργηση του ασύλου για ανθρωπιστικούς σκοπούς δεν θα μπορεί να παραχωρηθεί πλέον αυτή η άδεια παραμονής ούτε μετά από προσφυγή στα δικαστήρια.
Επέκταση της κράτησης στα Cpr (κέντρα κράτησης). Οι αλλοδαποί που κρατούνται στα Κέντρα προσωρινής κράτησης για επαναπροώθηση (Cpr) εν αναμονή της απέλασής τους, με το νέο νομοσχέδιο μπορούν να κρατηθούν μέχρι ένα μέγιστο των 180 ημερών (μέχρι τώρα το μέγιστο ήταν 90 ημέρες). Το ίδιο και για τους αιτούντες άσυλο, οι οποίοι θα κρατούνται στο κέντρο κράτησης μέχρι να ταυτοποιηθούν.

Κράτηση στα hotspot και στα κέντρα κράτησης συνόρων. Το άρθρο 3 τουνομοσχεδίου προβλέπει ότι οι αιτούντες άσυλο μπορούν να κρατηθουν για ένα διάστημα μέχρι 30 ημέρες στα λεγόμενα hotspot και στα κέντρα φιλοξενίας (CAS, CARA) για να ταυτοποιηθεί η υπηκοότητα και η ταυτότητα. Αν μέσα στις 30 ημέρες δεν επιβεβαιώνεται η ταυτότητα ακόμα και οι αιτούντες άσυλο μπορούν να μεταφερθούν και να κρατηθούν στα κέντρα κράτησης (Cpr) για 180 ημέρες. Επομένως, ο αιτών άσυλο θα μπορεί να κρατηθεί μέχρι 210 ημέρες μόνο για να επιβεβαιωθεί η ταυτότητά του χωρίς να έχει διαπράξει κανένα αδίκημα. Αυτά τα μέτρα ισχύουν και για τους ανήλικους, μέλη οικογένειας. Το άρθρο 4 του νομοσχεδίου προβλέπει ότι οι μη νόμιμοι μπορούν να κρατηθούν στα κέντρα κράτησης των συνόρων αν δεν υπάρχουν θέσεις στα κέντρα κράτησης Cpr εν αναμονή της επαναπροώθησής τους στα σύνορα.
Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης ότι άν υπάρχει ανάγκη, ο ειρηνοδίκης μπορεί να εξουσιοδοτήσει την παραμονή σε «κατάλληλους χώρους» στο τμήμα των συνόρων μέχρι την εκτέλεση της επαναπροώθησης αλλά όχι περισσότερο από 48 ώρες. Σε αυτήν την περίπτωση δεν υπάρχει καμμία εγγύηση στον τρόπο κράτησης καθώς και στην καταλληλότητα του τόπου και κανένας έλεγχος.
Περισσότερα κονδύλια για τις απελάσεις. Στο άρθρο 6 προβλέπεται ότι εκταμιεύονται μεγαλύτερα κονδύλια για τους επαναπατρισμούς. Μέσα στο 2018, 500 χιλιάδες ευρώ, για το 2019 1,5 εκατ. ευρώ και για το 2020 άλλο 1,5 εκατ. ευρώ.
Άρση ή άρνηση της παραχώρησης διεθνούς προστασίας. Το νομοσχέδιο μεγαλώνει τη λίστα με τα αδικήματα που μπορούν να οδηγήσουν στην άρση της κατάστασης πρόσφυγα είτε του ασύλου με επίδομα. Αυτό λαμβάνει χώρα όταν ο μετανάστης καταδικαστεί οριστικά για αδικήματα όπως: απειλή ή άσκηση βίας σε αστυνομικό, τραυματισμό προσώπου, βαρύ ή πολύ βαρύ, ακρωτηριασμός γεννητικών γυναικείων οργάνων, επιβαρυμένη κλοπή, διάρρηξη σε σπίτι, και κλοπή με αρπαγή. Επίσης, η αίτηση μπορεί να παγώσει αν ο αιτών έχει εν ενεργεία δικαστική υπόθεση για ποινικό αδίκημα που σε περίπτωση οριστικής καταδίκης μπορεί να επιφέρει την άρνηση παραχώρησης ασύλου. Επιπλέον, στην περίπτωση που ο μετανάστης επιστρέψει στη χώρα προέλευσής του έστω και προσωρινά χάνει το διεθνές άσυλο ή το άσυλο με επίδομα.

Επιτάχυνση της διαδικασίας περάσματος από την τοπική επιτροπή. Σύμφωνα με το άρθρο 10 του νομοσχεδίου, εισάγεται το άμεσο πέρασμα από μια τοπική επιτροπή, την διοικητική εξουσία που εξετάζει τις αιτήσεις ασύλου. Αυτοί που έχουν εν ενεργεία δικαστικές υποθέσεις για κάποια αδικήματα ή έχουν καταδικαστεί ακόμα και αν όχι τελεσίδικα πρέπει να περάσουν από αυτήν την τοπική επιτροπή και έτσι οι αιτήσεις τους να απορριφθούν εξ αρχής και να απελαθούν. Η άσκηση έφεσης δεν μπορεί να αναστείλει την απέλαση.

Λίστα με τις ασφαλείς χώρες. Σύμφωνα με το άρθρο 7.2 δημιουργείται μια λίστα με τις ασφαλείς χώρες προέλευσης που καθιστά την αίτηση ασύλου για λόγους διεθνούς προστασίας απορριπτέα. Ο αιτών άσυλο θα πρέπει να αποδείξει ότι έχει πολύ σοβαρούς λόγους που τεκμηριώνουν την αίτησή του και η αιτησή του θα εξεταστεί ταχέως. Εισάγονται νέοι λόγοι απόρριψης της αίτησης όπως: άτομα που προέρχονται από ασφαλείς χώρες, άτομα που έχουν κάνει δηλώσεις διαφορετικών ή ψευδών στοιχείων, άτομα με πλαστά χαρτιά, άτομα που έχουν αρνηθεί να δώσουν δακτυλικά αποτυπώματα, άτομα που βρίσκονται σε καθεστώς διοικητικής απέλασης, άτομα που συνιστούν κίνδυνο για τη δημόσια ασφάλεια και τάξη, αλλοδαποί που έχουν εισέλθει παράνομα στην Ιταλία και δεν έχουν καταθέσει αμέσως αίτηση ασύλου. Στο άρθρο 10 επίσης γίνεται λόγος για την «εσωτερική πτήση», δηλαδή όταν ένας αλλοδαπός πολίτης μπορεί να επαναπροωθηθεί σε κάποιες περιοχές της χώρας όπου δεν υφίσταται κίνδυνος καταδίωξης, και έτσι η αίτηση διεθνούς ασύλου απορρίπτεται.

Περιορισμοί στις δομές φιλοξενίας. Οι δομές φιλοξενίας (Sprar) που διαχειρίζονται οι δήμοι θα είναι ανοικτός μόνο για όσους είναι ήδη κάτοχοι διεθνούς ασύλου ή σε ανήλικους αλλοδαπούς χωρίς συνοδεία. Θα αλλάξουν όνομα και διαστάσεις. Οι υπόλοιποι αλλοδαποί θα εξυπηρετηθούν στα ειδικά κέντρα CAS και CARA.

Αποκλεισμός από το μητρώο κατοικίας. Το άρθρο 13 προβλέπει ότι οι αιτούντες άσυλο δεν θα μπορούν να γραφτούν στο μητρώο κατοικίας και έτσι δεν θα μπορούν έτσι να δηλώνουν μόνιμοι κάτοικοι.

Άρση της υπηκοότητας. Το νομοσχέδιο προβλέπει ότι μπορεί να αρθεί η υπηκοότητα σε όποιον την έχει αποκτήσει (αλλοδαπός που την απέκτησε μετά από 10 χρόνια μόνιμης κατοικίας, άνευ εθνικότητας που την

απέκτησε μετά την ηλικία των 18, σύζυγος ιταλού πολίτη, ενήλικα αλλοδαπού που υιοθετήθηκε από ιταλό) στην περίπτωση που έχει διαπράξει κάποια αδικήματα σχετιζόμενα με την τρομοκρατία. Η άρση είναι δυνατή εντός τριων χρόνων από την τελεσίδικη ποινή για τα αδικήματα σχετιζόμενα με την τρομοκρατία. Επίσης, η διαδικασία χορήγησης της υπηκοότητας επεκτείνεται από τους 24 στους 48 μήνες.

Decreto sicurezza 2

Το νομοσχέδιο για την ασφάλεια 2 χωρίζεται σε τρία μέρη, το πρώτο αφορά τη μετανάστευση, το δεύτερο τη δημόσια τάξη και το τρίτο τη επίλυση των διοικητικών καθυστερήσεων ως προς την εκτέλεση τελεσίδικων ποινών. Σε ότι αφορά την έλευση πλοίων με μετανάστες, θα διώκονται άμεσα τα άτομα, οι οργανώσεις και απλές πλεύσεις με βάρκα που θα προσφέρουν βοήθεια στα πλοία με τους μετανάστες στη Μεσόγειο. Οι ποινές θα είναι χρηματικές σε ποσό που κυμαίνεται από 3.500 ως 5.500 ευρώ για κάθε μετανάστη που βοηθείται καθώς και κατάσχεση της βάρκας μέχρι ως ένα χρόνο με άρση του διπλώματος πλοήγησης. Αυτό θα συμβαίνει στην περίπτωση που τα πλοία δεν τηρούν το διεθνές δίκαιο πλεύσης δηλαδή να αφήσουν τα άτομα στο κοντινότερο ασφαλές λιμάνι από το σημείο πλεύσης. Για τις αρχές, ασφαλείς λιμάνια θεωρούνται και αυτά της Λιβύης παρά τις απάνθρωπες συνθήκες που βιώνουν οι μετανάστες στα κέντρα κράτησης της χώρας της βόρειας αφρικής και της έκρυθμης κατάστασης στην περιοχή που βρίσκεται σε εμφύλια συρραξη από το 2011. Ο σκοπός του νομοσχεδίου είναι να υποχρεώσει τα πλοία που παρέχουν βοήθεια να μεταφέρουν τα άτομα στη Λιβύη, εκμηδενίζοντας έτσι τις αποβάσεις στην ιταλική χερσόνησο.

Επιπλέον τροποποίηση είναι η αναβάθμιση των εξουσιών του Υπ. Εσωτερικών το οποίο πλέον θα μπορεί να απαγορέψει για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας την πλεύση και τη διέλευση οποιαδήποτε σκάφους στο εσωτερικό των χωρικών ιταλικών υδάτων. Αυτό το άρθρο ουσιαστικά περιορίζει τις εξουσίες του Υπ. Μεταφορών και δίνει στον Σαλβίνι τον καθολικό έλεγχο των συνόρων.

Το τελευταίο άρθρο που αφορά τη μετανάστευση δηλώνει την εκταμίευση ενός εκατομμυρίου ευρώ το χρόνο μέχρι το 2021 για τις επιχειρήσεις των

ΕΚΔΗΛΩΣΗ *

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

με αφορμή τις συνεχιζόμενες κατασταλτικές επιχειρήσεις σε πόλεις της Ιταλίας και τις διεξαγόμενες απεργίες πείναςστις ιταλικές φυλακές ενάντια στις ειδικές συνθήκες κράτησης και τιμωρητικά καθεστώτα φυλάκισης.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ-ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ

με συντρόφου-ισσές από Φλωρεντία γαι την κατασταλτική επιχείρηση επιχείρηση Paniko

ΕΝΑΝΤΙΑ

- ★ στην εγκληματοποίηση της ανατρεπτικής-ριζοσπαστικής δραστηριότητας και αγώνα
- ★ στην ποινικοποίηση της αλληλεγγύης, των προσωπικών-πολιτικών σχέσεων καιτων κινημάτων
- ★ στην εξόντωση των αγωνιζόμενων ανθρώπων, τις ειδικές νομοθεσίες και πολιτικέςδιώξεων και εγκλεισμού, τους σχεδιασμούς του ιταλικού κράτους να ξεριζώσεικάθε εστία κοινωνικής αντίστασης και αγώνα

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ-ΙΣΣΕΣ ΣΤΙΣ ΙΤΑΛΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

και τους διωκόμενους συντρόφους για την επιχείρηση Panico
που δικάζονται στις 22 Ιούλη

Σ'Ελλάδα, Ιταλία και οπουδήποτε αλλού

ΝΑ ΤΣΑΚΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ ΠΕΡΑ ΑΠΟ ΚΡΑΤΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΡΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 13/7, 19:00

ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΦΙΛΟΛΑΟΥ99,ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Θα ακολουθήσει Bar οικονομικής ενίσχυσης
για δικαστικά έξοδαιταλών συντρόφων-ισσών